

Entropia pokusu

Stanislav Palúch

Fakulta riadenia a informatiky, Žilinská univerzita

2. marca 2020

Ak chceme vedieť odpoveď na otázku „Čo si dostal z algebry“, chceme vedieť ktorý jav z množiny javov $\{A, B, C, D, E, FX\}$ nastal.

Ak chceme vedieť, či vonku mrzne, chceme vedieť, ktorý jav z množiny javov $\{(-\infty, 0), \langle 0, \infty)\}$ nastal.

Odpoveď na otázku o odchode vlaku Tatran dá jeden z javov množiny $\{\langle 0, 1\rangle, \langle 1, 2\rangle, \dots, \langle 1439, 1440\rangle\}$

Definícia

Nech (Ω, \mathcal{A}, P) je pravdepodobnostný priestor. **Konečný merateľný rozklad istého javu** je konečná množina javov (t. j. podmnožín Ω) $\{A_1, A_2, \dots, A_n\}$ taká, že $A_i \in \mathcal{A}$ pre $i = 1, 2, \dots, n$, $\bigcup_{i=1}^n A_i = \Omega$ a $A_i \cap A_j = \emptyset$ pre $i \neq j$.

Konečný merateľný rozklad $\mathbf{A} = \{A_1, A_2, \dots, A_n\}$ istého javu Ω nazývame tiež **pokusom**.

Ak chceme vedieť odpoveď na otázku „Čo si dostal z algebry“, chceme vedieť ktorý jav z množiny javov $\{A, B, C, D, E, FX\}$ nastal.

Ak chceme vedieť, či vonku mrzne, chceme vedieť, ktorý jav z množiny javov $\{(-\infty, 0), \langle 0, \infty)\}$ nastal.

Odpoveď na otázku o odchode vlaku Tatran dá jeden z javov množiny $\{\langle 0, 1\rangle, \langle 1, 2\rangle, \dots, \langle 1439, 1440\rangle\}$

Definícia

Nech (Ω, \mathcal{A}, P) je pravdepodobnostný priestor. **Konečný merateľný rozklad istého javu** je konečná množina javov (t. j. podmnožín Ω) $\{A_1, A_2, \dots, A_n\}$ taká, že $A_i \in \mathcal{A}$ pre $i = 1, 2, \dots, n$, $\bigcup_{i=1}^n A_i = \Omega$ a $A_i \cap A_j = \emptyset$ pre $i \neq j$.

Konečný merateľný rozklad $\mathbf{A} = \{A_1, A_2, \dots, A_n\}$ istého javu Ω nazývame tiež **pokusom**.

Ak chceme vedieť odpoveď na otázku „Čo si dostal z algebry“, chceme vedieť ktorý jav z množiny javov $\{A, B, C, D, E, FX\}$ nastal.

Ak chceme vedieť, či vonku mrzne, chceme vedieť, ktorý jav z množiny javov $\{(-\infty, 0), \langle 0, \infty)\}$ nastal.

Odpoveď na otázku o odchode vlaku Tatran dá jeden z javov množiny $\{\langle 0, 1 \rangle, \langle 1, 2 \rangle, \dots, \langle 1439, 1440 \rangle\}$

Definícia

Nech (Ω, \mathcal{A}, P) je pravdepodobnostný priestor. **Konečný merateľný rozklad istého javu** je konečná množina javov (t. j. podmnožín Ω) $\{A_1, A_2, \dots, A_n\}$ taká, že $A_i \in \mathcal{A}$ pre $i = 1, 2, \dots, n$, $\bigcup_{i=1}^n A_i = \Omega$ a $A_i \cap A_j = \emptyset$ pre $i \neq j$.

Konečný merateľný rozklad $\mathbf{A} = \{A_1, A_2, \dots, A_n\}$ istého javu Ω nazývame tiež **pokusom**.

Ak chceme vedieť odpoveď na otázku „Čo si dostal z algebry“, chceme vedieť ktorý jav z množiny javov $\{A, B, C, D, E, FX\}$ nastal.

Ak chceme vedieť, či vonku mrzne, chceme vedieť, ktorý jav z množiny javov $\{(-\infty, 0), \langle 0, \infty)\}$ nastal.

Odpoveď na otázku o odchode vlaku Tatran dá jeden z javov množiny $\{\langle 0, 1\rangle, \langle 1, 2\rangle, \dots, \langle 1439, 1440\rangle\}$

Definícia

Nech (Ω, \mathcal{A}, P) je pravdepodobnostný priestor. **Konečný merateľný rozklad istého javu** je konečná množina javov (t. j. podmnožín Ω) $\{A_1, A_2, \dots, A_n\}$ taká, že $A_i \in \mathcal{A}$ pre $i = 1, 2, \dots, n$, $\bigcup_{i=1}^n A_i = \Omega$ a $A_i \cap A_j = \emptyset$ pre $i \neq j$.

Konečný merateľný rozklad $\mathbf{A} = \{A_1, A_2, \dots, A_n\}$ istého javu Ω nazývame tiež **pokusom**.

V niektorej literatúre sa od množín $\mathbf{A} = \{A_1, A_2, \dots, A_n\}$ pokusu \mathbf{A} žiadajú oslabené predpoklady, a to $P(\bigcup_{i=1}^n A_i) = 1$ a $P(A_i \cap A_j) = 0$ pre $i \neq j$.

Ak dostaneme správu, že nastal jav $A_i \in \mathbf{A}$ s pravdepodobnosťou $P(A_i)$, dostaneme s ňou informáciu $-\log_2 P(A_i)$ bitov.

Predstavme si teraz, že máme základnú množinu javov Ω rozdelenú na konečný počet disjunktných javov A_1, A_2, \dots, A_n . Chceme uskutočniť pokus na určenie toho javu A_i , ktorý nastal.

Pred vykonaním pokusu máme neistotu o jeho výsledku. Po uskutočnení pokusu sa výsledok dozvieme a naša neistota zmizne.

Môžeme teda povedať, že veľkosť neistoty pred pokusom sa rovná množstvu informácie, ktorú nám dodá vykonanie pokusu.

Ak majú všetky množiny A_i rovnakú pravdepodobnosť, potom nezávisle na tom, ktorý z javov pokusu \mathbf{A} nastal dostaneme rovnakú informáciu

$$I(A_i) = \log_2 n.$$

V niektorej literatúre sa od množín $\mathbf{A} = \{A_1, A_2, \dots, A_n\}$ pokusu \mathbf{A} žiadajú oslabené predpoklady, a to $P(\bigcup_{i=1}^n A_i) = 1$ a $P(A_i \cap A_j) = 0$ pre $i \neq j$.

Ak dostaneme správu, že nastal jav $A_i \in \mathbf{A}$ s pravdepodobnosťou $P(A_i)$, dostaneme s ňou informáciu $-\log_2 P(A_i)$ bitov.

Predstavme si teraz, že máme základnú množinu javov Ω rozdelenú na konečný počet disjunktných javov A_1, A_2, \dots, A_n . Chceme uskutočniť pokus na určenie toho javu A_i , ktorý nastal.

Pred vykonaním pokusu máme neistotu o jeho výsledku. Po uskutočnení pokusu sa výsledok dozvieme a naša neistota zmizne.

Môžeme teda povedať, že veľkosť neistoty pred pokusom sa rovná množstvu informácie, ktorú nám dodá vykonanie pokusu.

Ak majú všetky množiny A_i rovnakú pravdepodobnosť, potom nezávisle na tom, ktorý z javov pokusu \mathbf{A} nastal dostaneme rovnakú informáciu

$$I(A_i) = \log_2 n.$$

V niektorých prípadoch môžeme pokus organizovať – môžeme určiť, aké budú jednotlivé množiny rozkladu, čo chceme urobiť tak, aby sme dostali po vykonaní pokusu čo najväčšiu informáciu.

Rozklad množiny Ω na javy, z ktorých každý zodpovedá jednému z výsledkov pokusu, volíme podľa vhodne zvolenej otázky, súboru otázok, možností meracieho postupu a podobne.

Správne zvolený experiment je v mnohých odboroch ľudskej činnosti jedným z rozhodujúcich predpokladov úspechu.

Príklad: Kedy odchádza Tatran zo Žiliny do Bratislavy?

$$\mathbf{P}_1 = \{\langle 0, 720 \rangle, \langle 720, 1440 \rangle\}$$

$$\mathbf{P}_2 = \{\langle 0, 1 \rangle, \langle 1, 2 \rangle, \dots, \langle 1439, 1440 \rangle\}$$

Odpoveď na výsledok pokusu \mathbf{P}_1 dá 1 bit informácie.

Odpoveď na výsledok pokusu \mathbf{P}_2 dá $10.49 = \log_2(1440)$ bitov informácie.

Čo však v prípade, keď javy pokusu nemajú rovnakú pravdepodobnosť?

Nech $\Omega = A_1 \cup A_2$, $A_1 \cap A_2 = \emptyset$, $P(A_1) = 0.1$, $P(A_2) = 0.9$.

Ak vyjde A_1 , dostaneme informáciu $I(A_1) = -\log_2(0.1) = 3.32$ bitov,
ale ak vyjde A_2 , dostaneme informáciu $I(A_2) = -\log_2(0.9) = 0.15$ bitu.

Výsledná informácia teda závisí na výsledku pokusu.

Predstavme si teraz, že pokus vykonáme veľký počet krát – napr. 100 krát.

Približne v desiatich prípadoch dostaneme informáciu 3.32 bitov,
približne v 90 prípadoch dostaneme informáciu 0.15 bitu,

celkovú získanú informáciu možno vyčísliť ako
 $10 \times 3.32 + 90 \times 0.15 = 33.2 + 13.5 = 46.7$ bitov.

Priemerná informácia na jeden pokus je $46.7/100 = 0.467$ bitov.

Čo však v prípade, keď javy pokusu nemajú rovnakú pravdepodobnosť?

Nech $\Omega = A_1 \cup A_2$, $A_1 \cap A_2 = \emptyset$, $P(A_1) = 0.1$, $P(A_2) = 0.9$.

Ak vyjde A_1 , dostaneme informáciu $I(A_1) = -\log_2(0.1) = 3.32$ bitov,
ale ak vyjde A_2 , dostaneme informáciu $I(A_2) = -\log_2(0.9) = 0.15$ bitu.

Výsledná informácia teda závisí na výsledku pokusu.

Predstavme si teraz, že pokus vykonáme veľký počet krát – napr. 100 krát.

Približne v desiatich prípadoch dostaneme informáciu 3.32 bitov,
približne v 90 prípadoch dostaneme informáciu 0.15 bitu,

celkovú získanú informáciu možno vyčísliť ako

$10 \times 3.32 + 90 \times 0.15 = 33.2 + 13.5 = 46.7$ bitov.

Priemerná informácia na jeden pokus je $46.7/100 = 0.467$ bitov.

Definícia

Shannonova definícia entropie.

Nech (Ω, \mathcal{A}, P) je pravdepodobnostný priestor, na ktorom je daná informácia $I(A) = -\log_2 P(A)$. Nech $\mathbf{P} = \{A_1, A_2, \dots, A_n\}$ je pokus. **Entropia** $H(\mathbf{P})$ pokusu \mathbf{P} je stredná hodnota diskkrétnej náhodnej veličiny X , ktorá nadobúda na podmnožine A_i hodnotu $I(A_i)$, t. j.

$$H(\mathbf{P}) = \sum_{i=1}^n I(A_i)P(A_i) = - \sum_{i=1}^n P(A_i) \cdot \log_2 P(A_i) \quad (1)$$

Čo sa stane, keď sa v pokuse $\mathbf{P} = \{A_1, A_2, \dots, A_n\}$ vyskytne množina A_i s nulovou pravdepodobnosťou. Potom totiž výraz $-P(A_i) \cdot \log_2 P(A_i)$ nie je definovaný.

Pretože $\lim_{x \rightarrow 0^+} x \log_2(x) = 0$, je prirodzené definovať funkciu $\eta(x)$ nasledovne

$$\eta(x) = \begin{cases} -x \cdot \log_2(x) & \text{ak } x > 0 \\ 0 & \text{ak } x = 0. \end{cases}$$

Potom by Shannonova formula pre entropiu mala byť v tvare

$$H(\mathbf{P}) = \sum_{i=1}^n \eta(P(A_i)).$$

Definícia

Shannonova definícia entropie.

Nech (Ω, \mathcal{A}, P) je pravdepodobnostný priestor, na ktorom je daná informácia $I(A) = -\log_2 P(A)$. Nech $\mathbf{P} = \{A_1, A_2, \dots, A_n\}$ je pokus. **Entropia** $H(\mathbf{P})$ pokusu \mathbf{P} je stredná hodnota diskkrétnej náhodnej veličiny X , ktorá nadobúda na podmnožine A_i hodnotu $I(A_i)$, t. j.

$$H(\mathbf{P}) = \sum_{i=1}^n I(A_i)P(A_i) = - \sum_{i=1}^n P(A_i) \cdot \log_2 P(A_i) \quad (1)$$

Čo sa stane, keď sa v pokuse $\mathbf{P} = \{A_1, A_2, \dots, A_n\}$ vyskytne množina A_i s nulovou pravdepodobnosťou. Potom totiž výraz $-P(A_i) \cdot \log_2 P(A_i)$ nie je definovaný.

Pretože $\lim_{x \rightarrow 0^+} x \log_2(x) = 0$, je prirodzené definovať funkciu $\eta(x)$ nasledovne

$$\eta(x) = \begin{cases} -x \cdot \log_2(x) & \text{ak } x > 0 \\ 0 & \text{ak } x = 0. \end{cases}$$

Potom by Shannonova formula pre entropiu mala byť v tvare

$$H(\mathbf{P}) = \sum_{i=1}^n \eta(P(A_i)).$$

Shannonova definícia entropie

Odteraz budeme predpokladať, že výraz $0 \cdot \log_2(0)$ je definovaný a že $0 \cdot \log_2(0) = 0$.

Entropia pokusu vyjadruje mieru nášho váhania pred jeho vykonaním.

Majme pokus $\mathbf{P} = \{A_1, A_2, \dots, A_n\}$,
nech $p_1 = P(A_1)$, $p_2 = P(A_2)$, \dots , $p_n = P(A_n)$.

Predpokladáme, že funkcia H nezávisí od konkrétneho tvaru pravdepodobnostného priestoru (Ω, \mathcal{A}, P) , ale závisí iba od čísel p_1, p_2, \dots, p_n , teda

$$H(\mathbf{P}) = H(p_1, p_2, \dots, p_n)$$

Funkcia $H(p_1, p_2, \dots, p_n)$ by mala mať niektoré prirodzené vlastnosti vyplývajúce z jej významu.

Tieto vlastnosti možno formulovať ako axiómy, z ktorých potom možno odvodiť vlastnosti, resp. tvar funkcie H .

Existuje niekoľko sústav axióm, my uvedieme tzv. Fadejevovu sústavu z roku 1956:

Fadejevove axiómy

AF0: Funkcia $y = H(p_1, p_2, \dots, p_n)$ je definovaná pre všetky n a pre všetky $p_1 \geq 0, p_2 \geq 0, \dots, p_n \geq 0$ také, že $\sum_{i=1}^n p_i = 1$, a nadobúda reálne hodnoty.

AF1: $y = H(p, 1 - p)$ je spojitá funkcia premennej $p \in \langle 0, 1 \rangle$.

AF2: $y = H(p_1, p_2, \dots, p_n)$ je symetrická funkcia, t. j. pre ľubovoľnú permutáciu π čísel $1, 2, \dots, n$ platí:

$$H(p_{\pi[1]}, p_{\pi[2]}, \dots, p_{\pi[n]}) = H(p_1, p_2, \dots, p_n) \quad (2)$$

AF3: Ak $p_n = q_1 + q_2 > 0, q_1 \geq 0, q_2 \geq 0$, potom

$$\begin{aligned} H(p_1, p_2, \dots, p_{n-1}, q_1, q_2) &= \\ &= H(p_1, p_2, \dots, p_{n-1}, p_n) + p_n \cdot H\left(\frac{q_1}{p_n}, \frac{q_2}{p_n}\right) \end{aligned} \quad (3)$$

AF0: Funkcia $y = H(p_1, p_2, \dots, p_n)$ je definovaná pre všetky n a pre všetky $p_1 \geq 0, p_2 \geq 0, \dots, p_n \geq 0$ také, že $\sum_{i=1}^n p_i = 1$, a nadobúda reálne hodnoty.

AF1: $y = H(p, 1 - p)$ je spojitá funkcia premennej $p \in \langle 0, 1 \rangle$.

AF2: $y = H(p_1, p_2, \dots, p_n)$ je symetrická funkcia, t. j. pre ľubovoľnú permutáciu π čísel $1, 2, \dots, n$ platí:

$$H(p_{\pi[1]}, p_{\pi[2]}, \dots, p_{\pi[n]}) = H(p_1, p_2, \dots, p_n) \quad (2)$$

AF3: Ak $p_n = q_1 + q_2 > 0, q_1 \geq 0, q_2 \geq 0$, potom

$$\begin{aligned} H(p_1, p_2, \dots, p_{n-1}, q_1, q_2) &= \\ &= H(p_1, p_2, \dots, p_{n-1}, p_n) + p_n \cdot H\left(\frac{q_1}{p_n}, \frac{q_2}{p_n}\right) \end{aligned} \quad (3)$$

AF0: Funkcia $y = H(p_1, p_2, \dots, p_n)$ je definovaná pre všetky n a pre všetky $p_1 \geq 0, p_2 \geq 0, \dots, p_n \geq 0$ také, že $\sum_{i=1}^n p_i = 1$, a nadobúda reálne hodnoty.

AF1: $y = H(p, 1 - p)$ je spojitá funkcia premennej $p \in \langle 0, 1 \rangle$.

AF2: $y = H(p_1, p_2, \dots, p_n)$ je symetrická funkcia, t. j. pre ľubovoľnú permutáciu π čísel $1, 2, \dots, n$ platí:

$$H(p_{\pi[1]}, p_{\pi[2]}, \dots, p_{\pi[n]}) = H(p_1, p_2, \dots, p_n) \quad (2)$$

AF3: Ak $p_n = q_1 + q_2 > 0, q_1 \geq 0, q_2 \geq 0$, potom

$$\begin{aligned} H(p_1, p_2, \dots, p_{n-1}, q_1, q_2) &= \\ &= H(p_1, p_2, \dots, p_{n-1}, p_n) + p_n \cdot H\left(\frac{q_1}{p_n}, \frac{q_2}{p_n}\right) \end{aligned} \quad (3)$$

AF0: Funkcia $y = H(p_1, p_2, \dots, p_n)$ je definovaná pre všetky n a pre všetky $p_1 \geq 0, p_2 \geq 0, \dots, p_n \geq 0$ také, že $\sum_{i=1}^n p_i = 1$, a nadobúda reálne hodnoty.

AF1: $y = H(p, 1 - p)$ je spojitá funkcia premennej $p \in \langle 0, 1 \rangle$.

AF2: $y = H(p_1, p_2, \dots, p_n)$ je symetrická funkcia, t. j. pre ľubovoľnú permutáciu π čísel $1, 2, \dots, n$ platí:

$$H(p_{\pi[1]}, p_{\pi[2]}, \dots, p_{\pi[n]}) = H(p_1, p_2, \dots, p_n) \quad (2)$$

AF3: Ak $p_n = q_1 + q_2 > 0, q_1 \geq 0, q_2 \geq 0$, potom

$$\begin{aligned} H(p_1, p_2, \dots, p_{n-1}, q_1, q_2) &= \\ &= H(p_1, p_2, \dots, p_{n-1}, p_n) + p_n \cdot H\left(\frac{q_1}{p_n}, \frac{q_2}{p_n}\right) \end{aligned} \quad (3)$$

Shannonova axióma

K týmto axiómam pridáme ešte Shannonovu axiómu. Označme

$$F(n) = H \left(\underbrace{\frac{1}{n}, \frac{1}{n}, \dots, \frac{1}{n}}_{n\text{-krát}} \right) \quad (4)$$

Shannonova axióma znie:

AS4: Ak $m < n$, potom $F(m) < F(n)$.

Fadejevove axiómy AF0, až AF3 sú dostatočné na odvodenie tvaru funkcie H a dá sa z nich dokázať i platnosť Shannonovej axiómy AS4.

Veta

Shannonova entropia

$$H(\mathbf{P}) = \sum_{i=1}^n I(A_i)P(A_i) = - \sum_{i=1}^n P(A_i) \log_2 P(A_i)$$

spĺňa axiómy AF1 až AF3 a Shannonovu axiómu AS4.

Veta

Funkcia $y = H(p_1, p_2, \dots, p_n)$ je spojitá funkcia na množine

$$\mathcal{Q}_n = \left\{ (x_1, x_2, \dots, x_n) \mid x_i \geq 0 \text{ pre } i = 1, 2, \dots, n, \sum_{i=1}^n x_i = 1 \right\}.$$

Dôkaz matematickou indukciou podľa m .

Pre $m = 2$ je tvrdenie axiómou AF1.

Nech funkcia $y = H(x_1, x_2, \dots, x_m)$ je spojitá na \mathcal{Q}_m .

Nech $(p_1, p_2, \dots, p_m, p_{m+1}) \in \mathcal{Q}_{m+1}$.

Predpokladajme, že aspoň jedno z čísel p_m, p_{m+1} je nenulové (inak zmeníme poradie čísel p_i).

Použitím axiómy AF3 máme:

$$H(p_1, p_2, \dots, p_m, p_{m+1}) = H(p_1, p_2, \dots, p_{m-1}, (p_m + p_{m+1})) + (p_m + p_{m+1}) \cdot H\left(\frac{p_m}{(p_m + p_{m+1})}, \frac{p_{m+1}}{(p_m + p_{m+1})}\right) \quad (5)$$

Spojitosť prvého sčítanca pravej strany (5) vyplýva z indukčného predpokladu, spojitost' druhého sčítanca pravej strany vyplýva z axiómy AF1. \square

Veta

$$H(1, 0) = 0.$$

Dôkaz.

$$H\left(\frac{1}{2}, \underbrace{\frac{1}{2}, 0}\right) = H\left(\frac{1}{2}, \frac{1}{2}\right) + \frac{1}{2} \cdot H(1, 0)$$

$$H\left(\frac{1}{2}, \frac{1}{2}, 0\right) = H\left(0, \underbrace{\frac{1}{2}, \frac{1}{2}}\right) = H(0, 1) + H\left(\frac{1}{2}, \frac{1}{2}\right) = H\left(\frac{1}{2}, \frac{1}{2}\right) + H(1, 0)$$

□

Veta

$$H(p_1, p_2, \dots, p_n, 0) = H(p_1, p_2, \dots, p_n).$$

Dôkaz.

Aspoň jedno z čísel p_1, p_2, \dots, p_n je kladné. Nech je to p_n (inak zmeníme poradie). Potom

$$H(p_1, p_2, \dots, p_n, 0) = H(p_1, p_2, \dots, p_n) + p_n \cdot \underbrace{H(1, 0)}_0 \quad (6)$$

□

Axiomatická definícia entropie

Veta

Nech $p_n = q_1 + q_2 + \dots + q_m > 0$. Potom

$$\begin{aligned} H(p_1, p_2, \dots, p_{n-1}, q_1, q_2, \dots, q_m) &= \\ &= H(p_1, p_2, \dots, p_{n-1}, p_n) + p_n \cdot H\left(\frac{q_1}{p_n}, \frac{q_2}{p_n}, \dots, \frac{q_m}{p_n}\right) \end{aligned} \quad (7)$$

Dôkaz matematickou indukciou podľa m .

Pre $m = 2$ je tvrdenie axiómou AF3.

Nech tvrdenie platí pre nejaké $m \geq 2$.

Položme $p' = q_2 + q_3 + \dots + q_{m+1}$, predpokladajme, že $p' > 0$ (inak zameníme poradie q_1, q_2, \dots, q_{m+1}). Podľa indukčného predpokladu

$$\begin{aligned} H(p_1, p_2, \dots, p_{n-1}, q_1, \underbrace{q_2, \dots, q_{m+1}}_{p' = \sum_{k=2}^m q_k}) &= \\ &= H(p_1, p_2, \dots, p_{n-1}, \underbrace{q_1, p'}_{p_n}) + p' \cdot H\left(\frac{q_2}{p'}, \dots, \frac{q_{m+1}}{p'}\right) = \\ &= H(p_1, p_2, \dots, p_n) + p_n \cdot \left[H\left(\frac{q_1}{p_n}, \frac{p'}{p_n}\right) + \frac{p'}{p_n} H\left(\frac{q_2}{p'}, \dots, \frac{q_{m+1}}{p'}\right) \right]. \end{aligned} \quad (8)$$

Axiomatická definícia entropie

Ďalej podľa indukčného predpokladu platí

$$H\left(\frac{q_1}{p_n}, \underbrace{\frac{q_2}{p_n}, \dots, \frac{q_{m+1}}{p_n}}_{\frac{p'}{p_n}}\right) = H\left(\frac{q_1}{p_n}, \frac{p'}{p_n}\right) + \frac{p'}{p_n} H\left(\frac{q_2}{p'}, \dots, \frac{q_{m+1}}{p'}\right). \quad (9)$$

Vidíme, že pravá strana (9) je totožná s obsahom veľkej hranatej zátvorky na pravej strane vzťahu (8).

Dosadením ľavej strany vzťahu (9) do (8) dostávame (7). □

Veta

Nech pre $i = 1, 2, \dots, n$ máme $p_i = q_{i1} + q_{i2} + \dots + q_{im_i} > 0$. Potom

$$\begin{aligned} H(\underbrace{q_{11}, q_{12}, \dots, q_{1m_1}}_{p_1}, \underbrace{q_{21}, q_{22}, \dots, q_{2m_2}}_{p_2}, \dots, \underbrace{q_{n1}, q_{n2}, \dots, q_{nm_n}}_{p_n}) = \\ = H(p_1, p_2, \dots, p_n) + \sum_{i=1}^n p_i \cdot H\left(\frac{q_{i1}}{p_i}, \frac{q_{i2}}{p_i}, \dots, \frac{q_{im_i}}{p_i}\right) \end{aligned} \quad (10)$$

Dôkaz opakovaným použitím predchádzajúcej vety. □

Veta

Označme $F(n) = H\left(\frac{1}{n}, \frac{1}{n}, \dots, \frac{1}{n}\right)$. Potom $F(mn) = F(m) + F(n)$.

Dôkaz.

Použitím (10) máme

$$\begin{aligned} F(mn) &= H\left(\underbrace{\frac{1}{mn}, \dots, \frac{1}{mn}}_{m\text{-krát}}, \dots, \underbrace{\frac{1}{mn}, \dots, \frac{1}{mn}}_{m\text{-krát}}\right) = \\ &= H\left(\frac{1}{n}, \frac{1}{n}, \dots, \frac{1}{n}\right) + \sum_{i=1}^n \frac{1}{n} H\left(\frac{1}{m}, \frac{1}{m}, \dots, \frac{1}{m}\right) = \\ &= H\left(\frac{1}{n}, \frac{1}{n}, \dots, \frac{1}{n}\right) + H\left(\frac{1}{m}, \frac{1}{m}, \dots, \frac{1}{m}\right) = F(n) + F(m) \end{aligned}$$

□

Veta

$$F(n^k) = k.F(n)$$

Dôkaz.

$$\begin{aligned} F(n^k) &= F(n^{k-1}) + F(n) = F(n^{k-2}) + F(n) + F(n) = \\ &= F(n^{k-3}) + F(n) + F(n) + F(n) = \dots = \\ &= \underbrace{F(n) + F(n) + \dots + F(n)}_{k \text{ krát}} = k.F(n) \end{aligned}$$

Dôsledky:

- 1 $F(1) = F(1^2) = 2.F(1)$, čoho vyplýva, že $F(1) = 0$, a teda $F(1) = c. \log_2(1)$ pre každé c .
- 2 Pretože podľa axiomy AS4 je funkcia F na množine prirodzených čísel rastúca, je pre každé $m > 1$ $F(m) > F(1) = 0$.

Nech $F(n) = H\left(\frac{1}{n}, \frac{1}{n}, \dots, \frac{1}{n}\right)$. Potom $F(n) = c \cdot \log_2(n)$.

Dôkaz.

Vezmime dve prirodzené čísla $m > 1$, $n > 1$ a ľubovoľne veľké prirodzené číslo K . Potom existuje prirodzené číslo k také, že

$$m^k \leq n^K < m^{k+1}. \quad (11)$$

Pretože F je rastúca funkcia, je aj

$$F(m^k) \leq F(n^K) < F(m^{k+1}).$$

Použitím $F(n^k) = k \cdot F(n)$ dostávame

$$k \cdot F(m) \leq K \cdot F(n) < (k+1) \cdot F(m).$$

Z posledného výrazu máme ($F(m) > 0$, takže ním možno deliť bez zmeny nerovností)

$$\frac{k}{K} \leq \frac{F(n)}{F(m)} < \frac{k+1}{K}. \quad (12)$$

Pretože platí (11) môžeme podobnou úvahou postupne písať

$$\log_2(m^k) \leq \log_2(n^K) < \log_2(m^{k+1})$$

$$k \cdot \log_2(m) \leq K \cdot \log_2(n) < (k+1) \cdot \log_2(m),$$

a teda (spomeňme si, že $m > 1$ a teda $\log_2(m) > 0$)

$$\frac{k}{K} \leq \frac{\log_2(n)}{\log_2(m)} < \frac{k+1}{K}. \quad (13)$$

Ak porovnáme výrazy (12) a (13) vidíme, že oba zlomky $\frac{F(n)}{F(m)}$, $\frac{\log_2(n)}{\log_2(m)}$ ležia

v intervale $\left\langle \frac{k}{K}, \frac{k+1}{K} \right\rangle$ dĺžky $\frac{1}{K}$ a teda

$$\left| \frac{F(n)}{F(m)} - \frac{\log_2(n)}{\log_2(m)} \right| < \frac{1}{K}. \quad (14)$$

Celý postup môžeme zopakovať pre ľubovoľne veľké číslo K , a preto (14) musí platiť pre ľubovoľné K , čo je možné len tak, že

$$\frac{F(n)}{F(m)} = \frac{\log_2(n)}{\log_2(m)},$$

a teda

$$F(n) = F(m) \cdot \frac{\log_2(n)}{\log_2(m)} = \left(\frac{F(m)}{\log_2(m)} \right) \log_2(n). \quad (15)$$

Ak v (15) fixujeme m a položíme $c = \frac{F(m)}{\log_2(m)}$, dostaneme

$$F(n) = c \cdot \log_2(n).$$

Veta

Nech $p_1 \geq 0, p_2 \geq 0, \dots, p_n \geq 0, \sum_{i=1}^n p_i = 1$. Potom existuje $c > 0$ také, že

$$H(p_1, p_2, \dots, p_n) = -c \cdot \sum_{i=1}^n p_i \cdot \log_2(p_i). \quad (16)$$

Axiomatická definícia entropie

Dôkaz.

Dokážeme najprv (16) pre p_1, p_2, \dots, p_n racionálne – t. j. v tvare zlomkov dvoch celých nezáporných čísel. Nech s je spoločný menovateľ zlomkov p_1, p_2, \dots, p_n , nech $p_i = \frac{q_i}{s}$ pre $i = 1, 2, \dots, n$. Podľa (10) vety 6 môžeme písať

$$\begin{aligned} c \log_2(s) = F(s) &= H\left(\underbrace{\frac{1}{s}, \dots, \frac{1}{s}}_{q_1\text{-krát}}, \underbrace{\frac{1}{s}, \dots, \frac{1}{s}}_{q_2\text{-krát}}, \dots, \underbrace{\frac{1}{s}, \dots, \frac{1}{s}}_{q_n\text{-krát}}\right) = \\ &= H(p_1, p_2, \dots, p_n) + \sum_{i=1}^n p_i \cdot H\left(\frac{1}{q_i}, \frac{1}{q_i}, \dots, \frac{1}{q_i}\right) = \\ &= H(p_1, p_2, \dots, p_n) + \sum_{i=1}^n p_i \cdot F(q_i) = \\ &= H(p_1, p_2, \dots, p_n) + c \cdot \sum_{i=1}^n p_i \cdot \log_2(q_i). \quad (17) \end{aligned}$$

Axiomatická definícia entropie

Máme teda:

$$c \cdot \log_2(s) = H(p_1, p_2, \dots, p_n) + c \sum_{i=1}^n p_i \log_2(q_i).$$

Preto môžeme písať

$$\begin{aligned} H(p_1, p_2, \dots, p_n) &= c \log_2(s) - c \cdot \sum_{i=1}^n p_i \log_2(q_i) = \\ &= c \log_2(s) \sum_{i=1}^n p_i - c \sum_{i=1}^n p_i \log_2(q_i) = c \sum_{i=1}^n p_i \log_2(s) - c \sum_{i=1}^n p_i \log_2(q_i) = \\ &= -c \sum_{i=1}^n p_i [\log_2(q_i) - \log_2(s)] = -c \sum_{i=1}^n p_i \log_2\left(\frac{q_i}{s}\right) = \\ &= -c \sum_{i=1}^n p_i \log_2(p_i). \quad (18) \end{aligned}$$

Pretože funkcia H je spojitá a (18) platí pre všetky racionálne $p_1 \geq 0, p_2 \geq 0, \dots, p_n \geq 0$ také, že $\sum_{i=1}^n p_i = 1$, musí (18) platiť aj pre všetky reálne argumenty p_i spĺňajúce tie isté podmienky. □

Aby entropia pokusu s dvoma rovnako pravdepodobnými javmi bola jednotková, musí byť $H(1/2, 1/2) = 1$, z čoho vyplýva

$$1 = H\left(\frac{1}{2}, \frac{1}{2}\right) = -c \cdot \left[\frac{1}{2} \cdot \log_2\left(\frac{1}{2}\right) + \frac{1}{2} \cdot \log_2\left(\frac{1}{2}\right) \right] = -c \cdot \left(-\frac{1}{2} - \frac{1}{2} \right) = c$$

$$H(p_1, p_2, \dots, p_n) = - \sum_{i=1}^n p_i \cdot \log_2(p_i)$$

$$I(A) = - \log_2 P(A)$$

Lemma

$$\ln(1 + y) \leq y \quad \text{pre } y > -1 \quad (19)$$

Dôkaz.

Položme $g(y) = \ln(1 + y) - y$ a hľadajme jej extrém.

Je

$$g'(y) = \frac{1}{1+y} - 1, \quad g''(y) = -\frac{1}{(1+y)^2} \leq 0.$$

Rovnica $g'(y) = 0$ má jediné riešenie $y = 0$ a $g''(0) = -1 < 0$.

Funkcia $g(y)$ nadobúda svoje lokálne maximum v bode $y = 0$.

Keďže však bod $y = 0$ je jediný, v ktorom môže nastať extrém, funkcia $g(y)$ nadobúda v bode $y = 0$ aj svoje globálne maximum.

Je preto $g(y) \leq 0$, t. j. $\ln(1 + y) - y \leq 0$ a teda $\ln(1 + y) \leq y$, pričom rovnosť nastáva práve vtedy, keď $y = 0$.

Ak v (21) píšeme $x - 1$ namiesto y dostaneme vzťah

$$\ln(x) \leq x - 1 \quad \text{pre } x > 0, \quad (20)$$

pričom rovnosť nastáva práve vtedy, keď $x = 1$.

Lemma

$$\ln(1 + y) \leq y \quad \text{pre } y > -1 \quad (19)$$

Dôkaz.

Položme $g(y) = \ln(1 + y) - y$ a hľadajme jej extrém.

Je

$$g'(y) = \frac{1}{1+y} - 1, \quad g''(y) = -\frac{1}{(1+y)^2} \leq 0.$$

Rovnica $g'(y) = 0$ má jediné riešenie $y = 0$ a $g''(0) = -1 < 0$.

Funkcia $g(y)$ nadobúda svoje lokálne maximum v bode $y = 0$.

Keďže však bod $y = 0$ je jediný, v ktorom môže nastať extrém, funkcia $g(y)$ nadobúda v bode $y = 0$ aj svoje globálne maximum.

Je preto $g(y) \leq 0$, t. j. $\ln(1 + y) - y \leq 0$ a teda $\ln(1 + y) \leq y$, pričom rovnosť nastáva práve vtedy, keď $y = 0$.

Ak v (21) píšeme $x - 1$ namiesto y dostaneme vzťah

$$\ln(x) \leq x - 1 \quad \text{pre } x > 0, \quad (20)$$

pričom rovnosť nastáva práve vtedy, keď $x = 1$.

Lemma

$$\ln(1 + y) \leq y \quad \text{pre } y > -1 \quad (19)$$

Dôkaz.

Položme $g(y) = \ln(1 + y) - y$ a hľadajme jej extrém.

Je

$$g'(y) = \frac{1}{1+y} - 1, \quad g''(y) = -\frac{1}{(1+y)^2} \leq 0.$$

Rovnica $g'(y) = 0$ má jediné riešenie $y = 0$ a $g''(0) = -1 < 0$.

Funkcia $g(y)$ nadobúda svoje lokálne maximum v bode $y = 0$.

Keďže však bod $y = 0$ je jediný, v ktorom môže nastať extrém, funkcia $g(y)$ nadobúda v bode $y = 0$ aj svoje globálne maximum.

Je preto $g(y) \leq 0$, t. j. $\ln(1 + y) - y \leq 0$ a teda $\ln(1 + y) \leq y$, pričom rovnosť nastáva práve vtedy, keď $y = 0$.

Ak v (21) píšeme $x - 1$ namiesto y dostaneme vzťah

$$\ln(x) \leq x - 1 \quad \text{pre } x > 0, \quad (20)$$

pričom rovnosť nastáva práve vtedy, keď $x = 1$.

Lemma

$$\ln(1 + y) \leq y \quad \text{pre } y > -1 \quad (19)$$

Dôkaz.

Položme $g(y) = \ln(1 + y) - y$ a hľadajme jej extrém.

Je

$$g'(y) = \frac{1}{1+y} - 1, \quad g''(y) = -\frac{1}{(1+y)^2} \leq 0.$$

Rovnica $g'(y) = 0$ má jediné riešenie $y = 0$ a $g''(0) = -1 < 0$.

Funkcia $g(y)$ nadobúda svoje lokálne maximum v bode $y = 0$.

Keďže však bod $y = 0$ je jediný, v ktorom môže nastať extrém, funkcia $g(y)$ nadobúda v bode $y = 0$ aj svoje globálne maximum.

Je preto $g(y) \leq 0$, t. j. $\ln(1 + y) - y \leq 0$ a teda $\ln(1 + y) \leq y$, pričom rovnosť nastáva práve vtedy, keď $y = 0$.

Ak v (21) píšeme $x - 1$ namiesto y dostaneme vzťah

$$\ln(x) \leq x - 1 \quad \text{pre } x > 0, \quad (20)$$

pričom rovnosť nastáva práve vtedy, keď $x = 1$.

Lemma

$$\ln(1 + y) \leq y \quad \text{pre } y > -1 \quad (19)$$

Dôkaz.

Položme $g(y) = \ln(1 + y) - y$ a hľadajme jej extrém.

Je

$$g'(y) = \frac{1}{1+y} - 1, \quad g''(y) = -\frac{1}{(1+y)^2} \leq 0.$$

Rovnica $g'(y) = 0$ má jediné riešenie $y = 0$ a $g''(0) = -1 < 0$.

Funkcia $g(y)$ nadobúda svoje lokálne maximum v bode $y = 0$.

Keďže však bod $y = 0$ je jediný, v ktorom môže nastať extrém, funkcia $g(y)$ nadobúda v bode $y = 0$ aj svoje globálne maximum.

Je preto $g(y) \leq 0$, t. j. $\ln(1 + y) - y \leq 0$ a teda $\ln(1 + y) \leq y$, pričom rovnosť nastáva práve vtedy, keď $y = 0$.

Ak v (21) píšeme $x - 1$ namiesto y dostaneme vzťah

$$\ln(x) \leq x - 1 \quad \text{pre } x > 0, \quad (20)$$

pričom rovnosť nastáva práve vtedy, keď $x = 1$.

Lemma

$$\ln(1 + y) \leq y \quad \text{pre } y > -1 \quad (19)$$

Dôkaz.

Položme $g(y) = \ln(1 + y) - y$ a hľadajme jej extrém.

Je

$$g'(y) = \frac{1}{1+y} - 1, \quad g''(y) = -\frac{1}{(1+y)^2} \leq 0.$$

Rovnica $g'(y) = 0$ má jediné riešenie $y = 0$ a $g''(0) = -1 < 0$.

Funkcia $g(y)$ nadobúda svoje lokálne maximum v bode $y = 0$.

Keďže však bod $y = 0$ je jediný, v ktorom môže nastať extrém, funkcia $g(y)$ nadobúda v bode $y = 0$ aj svoje globálne maximum.

Je preto $g(y) \leq 0$, t. j. $\ln(1 + y) - y \leq 0$ a teda $\ln(1 + y) \leq y$, pričom rovnosť nastáva práve vtedy, keď $y = 0$.

Ak v (21) píšeme $x - 1$ namiesto y dostaneme vzťah

$$\ln(x) \leq x - 1 \quad \text{pre } x > 0, \quad (20)$$

pričom rovnosť nastáva práve vtedy, keď $x = 1$.

Ďalšie vlastnosti entropie

Lemma

Nech pre všetky $i = 1, 2, \dots, n$ platí $p_i > 0$, $q_i > 0$, $\sum_{i=1}^n p_i = 1$, $\sum_{i=1}^n q_i = 1$.
Potom

$$-\sum_{i=1}^n p_i \log_2(p_i) \leq -\sum_{i=1}^n p_i \log_2(q_i), \quad (21)$$

pričom rovnosť nastáva práve vtedy, keď $p_i = q_i$ pre všetky $i = 1, 2, \dots, n$.

Dôkaz. Dosadíme teraz do nerovnosti $\ln(x) \leq x - 1$ za $x = \frac{q_i}{p_i}$. Postupnými úpravami dostávame

$$\begin{aligned} \ln\left(\frac{q_i}{p_i}\right) &\leq \frac{q_i}{p_i} - 1 \\ \ln(q_i) - \ln(p_i) &\leq \frac{q_i}{p_i} - 1 \\ p_i \ln(q_i) - p_i \ln(p_i) &\leq q_i - p_i \\ -p_i \ln(p_i) &\leq -p_i \ln(q_i) + q_i - p_i \\ -\sum_{i=1}^n p_i \ln(p_i) &\leq -\sum_{i=1}^n p_i \ln(q_i) + \underbrace{\sum_{i=1}^n q_i}_{=1} - \underbrace{\sum_{i=1}^n p_i}_{=1} \end{aligned}$$

Ďalšie vlastnosti entropie

Lemma

Nech pre všetky $i = 1, 2, \dots, n$ platí $p_i > 0$, $q_i > 0$, $\sum_{i=1}^n p_i = 1$, $\sum_{i=1}^n q_i = 1$.
Potom

$$-\sum_{i=1}^n p_i \log_2(p_i) \leq -\sum_{i=1}^n p_i \log_2(q_i), \quad (21)$$

pričom rovnosť nastáva práve vtedy, keď $p_i = q_i$ pre všetky $i = 1, 2, \dots, n$.

Dôkaz. Dosad'me teraz do nerovnosti $\ln(x) \leq x - 1$ za $x = \frac{q_i}{p_i}$. Postupnými úpravami dostávame

$$\ln\left(\frac{q_i}{p_i}\right) \leq \frac{q_i}{p_i} - 1$$

$$\ln(q_i) - \ln(p_i) \leq \frac{q_i}{p_i} - 1$$

$$p_i \ln(q_i) - p_i \ln(p_i) \leq q_i - p_i$$

$$-p_i \ln(p_i) \leq -p_i \ln(q_i) + q_i - p_i$$

$$-\sum_{i=1}^n p_i \ln(p_i) \leq -\sum_{i=1}^n p_i \ln(q_i) + \underbrace{\sum_{i=1}^n q_i}_{=1} - \underbrace{\sum_{i=1}^n p_i}_{=1}$$

Ďalšie vlastnosti entropie

Lemma

Nech pre všetky $i = 1, 2, \dots, n$ platí $p_i > 0$, $q_i > 0$, $\sum_{i=1}^n p_i = 1$, $\sum_{i=1}^n q_i = 1$.
Potom

$$-\sum_{i=1}^n p_i \log_2(p_i) \leq -\sum_{i=1}^n p_i \log_2(q_i), \quad (21)$$

pričom rovnosť nastáva práve vtedy, keď $p_i = q_i$ pre všetky $i = 1, 2, \dots, n$.

Dôkaz. Dosadíme teraz do nerovnosti $\ln(x) \leq x - 1$ za $x = \frac{q_i}{p_i}$. Postupnými úpravami dostávame

$$\begin{aligned} \ln\left(\frac{q_i}{p_i}\right) &\leq \frac{q_i}{p_i} - 1 \\ \ln(q_i) - \ln(p_i) &\leq \frac{q_i}{p_i} - 1 \\ p_i \ln(q_i) - p_i \ln(p_i) &\leq q_i - p_i \\ -p_i \ln(p_i) &\leq -p_i \ln(q_i) + q_i - p_i \\ -\sum_{i=1}^n p_i \ln(p_i) &\leq -\sum_{i=1}^n p_i \ln(q_i) + \underbrace{\sum_{i=1}^n q_i}_{=1} - \underbrace{\sum_{i=1}^n p_i}_{=1} \end{aligned}$$

Ďalšie vlastnosti entropie

Lemma

Nech pre všetky $i = 1, 2, \dots, n$ platí $p_i > 0$, $q_i > 0$, $\sum_{i=1}^n p_i = 1$, $\sum_{i=1}^n q_i = 1$.
Potom

$$-\sum_{i=1}^n p_i \log_2(p_i) \leq -\sum_{i=1}^n p_i \log_2(q_i), \quad (21)$$

pričom rovnosť nastáva práve vtedy, keď $p_i = q_i$ pre všetky $i = 1, 2, \dots, n$.

Dôkaz. Dosadíme teraz do nerovnosti $\ln(x) \leq x - 1$ za $x = \frac{q_i}{p_i}$. Postupnými úpravami dostávame

$$\begin{aligned} \ln\left(\frac{q_i}{p_i}\right) &\leq \frac{q_i}{p_i} - 1 \\ \ln(q_i) - \ln(p_i) &\leq \frac{q_i}{p_i} - 1 \\ p_i \ln(q_i) - p_i \ln(p_i) &\leq q_i - p_i \\ -p_i \ln(p_i) &\leq -p_i \ln(q_i) + q_i - p_i \\ -\sum_{i=1}^n p_i \ln(p_i) &\leq -\sum_{i=1}^n p_i \ln(q_i) + \underbrace{\sum_{i=1}^n q_i}_{=1} - \underbrace{\sum_{i=1}^n p_i}_{=1} \end{aligned}$$

Ďalšie vlastnosti entropie

Lemma

Nech pre všetky $i = 1, 2, \dots, n$ platí $p_i > 0$, $q_i > 0$, $\sum_{i=1}^n p_i = 1$, $\sum_{i=1}^n q_i = 1$.
Potom

$$-\sum_{i=1}^n p_i \log_2(p_i) \leq -\sum_{i=1}^n p_i \log_2(q_i), \quad (21)$$

pričom rovnosť nastáva práve vtedy, keď $p_i = q_i$ pre všetky $i = 1, 2, \dots, n$.

Dôkaz. Dosadíme teraz do nerovnosti $\ln(x) \leq x - 1$ za $x = \frac{q_i}{p_i}$. Postupnými úpravami dostávame

$$\begin{aligned} \ln\left(\frac{q_i}{p_i}\right) &\leq \frac{q_i}{p_i} - 1 \\ \ln(q_i) - \ln(p_i) &\leq \frac{q_i}{p_i} - 1 \\ p_i \ln(q_i) - p_i \ln(p_i) &\leq q_i - p_i \\ -p_i \ln(p_i) &\leq -p_i \ln(q_i) + q_i - p_i \\ -\sum_{i=1}^n p_i \ln(p_i) &\leq -\sum_{i=1}^n p_i \ln(q_i) + \underbrace{\sum_{i=1}^n q_i}_{=1} - \underbrace{\sum_{i=1}^n p_i}_{=1} \end{aligned}$$

Ďalšie vlastnosti entropie

$$\begin{aligned} -\sum_{i=1}^n p_i \frac{\ln(p_i)}{\ln(2)} &\leq -\sum_{i=1}^n p_i \frac{\ln(q_i)}{\ln(2)} \\ -\sum_{i=1}^n p_i \log_2(p_i) &\leq -\sum_{i=1}^n p_i \log_2(q_i), \end{aligned}$$

pričom rovnosť v prvých troch riadkoch nastáva práve vtedy, keď $p_i = q_i$, rovnosť v posledných troch riadkoch nastáva práve vtedy, keď $p_i = q_i$ pre všetky $i = 1, 2, \dots, n$. □

$$\begin{aligned} -\sum_{i=1}^n p_i \frac{\ln(p_i)}{\ln(2)} &\leq -\sum_{i=1}^n p_i \frac{\ln(q_i)}{\ln(2)} \\ -\sum_{i=1}^n p_i \log_2(p_i) &\leq -\sum_{i=1}^n p_i \log_2(q_i), \end{aligned}$$

pričom rovnosť v prvých troch riadkoch nastáva práve vtedy, keď $p_i = q_i$, rovnosť v posledných troch riadkoch nastáva práve vtedy, keď $p_i = q_i$ pre všetky $i = 1, 2, \dots, n$. □

Veta

Pre dané n funkcia

$$H(p_1, p_2, \dots, p_n) = - \sum_{i=1}^n p_i \log_2(p_i)$$

nadobúda maximum pre $p_1 = p_2 = \dots = p_n = 1/n$.

Dôkaz. Vezmime p_1, p_2, \dots, p_n ľubovoľné také, že splňujú predpoklady vety, a položíme v (21) $q_1 = q_2 = \dots = q_n = \frac{1}{n}$.

Potom

$$\begin{aligned} H(p_1, p_2, \dots, p_n) &= - \sum_{i=1}^n p_i \log_2(p_i) \leq - \sum_{i=1}^n p_i \log_2\left(\frac{1}{n}\right) = \\ &= - \log_2\left(\frac{1}{n}\right) \cdot \underbrace{\sum_{i=1}^n p_i}_{=1} = - \log_2\left(\frac{1}{n}\right) = \log_2 n = H\left(\frac{1}{n}, \frac{1}{n}, \dots, \frac{1}{n}\right) \end{aligned}$$

Veta

Pre dané n funkcia

$$H(p_1, p_2, \dots, p_n) = - \sum_{i=1}^n p_i \log_2(p_i)$$

nadobúda maximum pre $p_1 = p_2 = \dots = p_n = 1/n$.

Dôkaz. Vezmime p_1, p_2, \dots, p_n ľubovoľné také, že splňujú predpoklady vety, a položíme v (21) $q_1 = q_2 = \dots = q_n = \frac{1}{n}$.

Potom

$$\begin{aligned} H(p_1, p_2, \dots, p_n) &= - \sum_{i=1}^n p_i \log_2(p_i) \leq - \sum_{i=1}^n p_i \log_2\left(\frac{1}{n}\right) = \\ &= - \log_2\left(\frac{1}{n}\right) \cdot \underbrace{\sum_{i=1}^n p_i}_{=1} = - \log_2\left(\frac{1}{n}\right) = \log_2 n = H\left(\frac{1}{n}, \frac{1}{n}, \dots, \frac{1}{n}\right) \end{aligned}$$

Veta

Pre dané n funkcia

$$H(p_1, p_2, \dots, p_n) = - \sum_{i=1}^n p_i \log_2(p_i)$$

nadobúda maximum pre $p_1 = p_2 = \dots = p_n = 1/n$.

Dôkaz. Vezmime p_1, p_2, \dots, p_n ľubovoľné také, že splňujú predpoklady vety, a položíme v (21) $q_1 = q_2 = \dots = q_n = \frac{1}{n}$.

Potom

$$\begin{aligned} H(p_1, p_2, \dots, p_n) &= - \sum_{i=1}^n p_i \log_2(p_i) \leq - \sum_{i=1}^n p_i \log_2\left(\frac{1}{n}\right) = \\ &= - \log_2\left(\frac{1}{n}\right) \cdot \underbrace{\sum_{i=1}^n p_i}_{=1} = - \log_2\left(\frac{1}{n}\right) = \log_2 n = H\left(\frac{1}{n}, \frac{1}{n}, \dots, \frac{1}{n}\right) \end{aligned}$$

Podmienená entropia

$\mathbf{B} = \{B_1, B_2, \dots, B_m\}$ pokus na pravdepodobnostnom priestore (Ω, \mathcal{A}, P) .

Predpokladajme, že nastal elementárny jav $\omega \in \Omega$.

Chceme vedieť, ktorý z javov B_j nastal, t. j. pre ktoré $j = 1, 2, \dots, m$ je $\omega \in B_j$.

Pre nejaké ohraničenia nemôžeme vykonať pokus \mathbf{B} (tým skôr sa nemôžeme dozvedieť, ktorý jav $\omega \in \Omega$ nastal), ale dozvieme sa výsledok pokusu

$\mathbf{A} = \{A_1, A_2, \dots, A_n\}$.

Predpokladajme, že jeho výsledkom je jav A_i . Ak už vieme, že nastal jav A_i , javy B_1, B_2, \dots, B_m nastanú s pravdepodobnosťami

$$P(B_1|A_i), P(B_2|A_i), \dots, P(B_m|A_i).$$

Neurčitosť pokusu \mathbf{B} sa zmení z hodnoty

$$H(\mathbf{B}) = H(P(B_1), P(B_2), \dots, P(B_m))$$

na hodnotu

$$H(P(B_1|A_i), P(B_2|A_i), \dots, P(B_m|A_i)),$$

ktorú budeme označovať $H(\mathbf{B}|A_i)$.

Podmienená entropia

$\mathbf{B} = \{B_1, B_2, \dots, B_m\}$ pokus na pravdepodobnostnom priestore (Ω, \mathcal{A}, P) .

Predpokladajme, že nastal elementárny jav $\omega \in \Omega$.

Chceme vedieť, ktorý z javov B_j nastal, t. j. pre ktoré $j = 1, 2, \dots, m$ je $\omega \in B_j$.

Pre nejaké ohraničenia nemôžeme vykonať pokus \mathbf{B} (tým skôr sa nemôžeme dozvedieť, ktorý jav $\omega \in \Omega$ nastal), ale dozvieme sa výsledok pokusu

$\mathbf{A} = \{A_1, A_2, \dots, A_n\}$.

Predpokladajme, že jeho výsledkom je jav A_i . Ak už vieme, že nastal jav A_i , javy B_1, B_2, \dots, B_m nastanú s pravdepodobnosťami

$$P(B_1|A_i), P(B_2|A_i), \dots, P(B_m|A_i).$$

Neurčitosť pokusu \mathbf{B} sa zmení z hodnoty

$$H(\mathbf{B}) = H(P(B_1), P(B_2), \dots, P(B_m))$$

na hodnotu

$$H(P(B_1|A_i), P(B_2|A_i), \dots, P(B_m|A_i)),$$

ktorú budeme označovať $H(\mathbf{B}|A_i)$.

Definícia

Nech $\mathbf{A} = \{A_1, A_2, \dots, A_n\}$, $\mathbf{B} = \{B_1, B_2, \dots, B_m\}$ sú dva pokusy.

Podmienujúcou entropiou pokusu \mathbf{B} za predpokladu, že nastal jav A_i (alebo len za podmienky A_i) je

$$\begin{aligned} H(\mathbf{B}|A_i) &= H(P(B_1|A_i), P(B_2|A_i), \dots, P(B_m|A_i)) = \\ &= - \sum_{j=1}^m P(B_j|A_i) \cdot \log_2(P(B_j|A_i)). \quad (22) \end{aligned}$$

Podmienná entropia – príklad

Hádzeme hracou kockou. Označme $\mathbf{B} = \{B_1, B_2, \dots, B_6\}$ pokus, v ktorom jav B_i znamená „padlo i bodov“ pre $i = 1, 2, \dots, 6$.

Všetky javy majú rovnakú pravdepodobnosť $P(B_i) = 1/6$.

$$H(\mathbf{B}) = H(1/6, 1/6, \dots, 1/6) = \log_2(6) = 2.585 \text{ bitu.}$$

Predpokladajme, že sa po uskutočnení pokusu dozvieme, že padlo nepárne číslo.

Označme $A_1 = B_1 \cup B_3 \cup B_5$, $A_2 = B_2 \cup B_4 \cup B_6$.

Jav A_1 znamená „padlo nepárne číslo“, jav A_2 znamená „padlo párne číslo“.

Správa $\mathcal{S} =$ „padlo nepárne číslo“ t.j. „nastal jav A_1 “

nesie so sebou $-\log_2(P(A_1)) = -\log_2(1/2) = 1$ bit informácie.

Po správe \mathcal{S} sa naša neurčitosť o výsledku pokusu zmení z $H(\mathbf{B})$ na

$$H(\mathbf{B}|A_1) =$$

$$H(P(B_1|A_1), P(B_2|A_1), P(B_3|A_1), P(B_4|A_1), P(B_5|A_1), P(B_6|A_1)) = \\ H(1/3, 0, 1/3, 0, 1/3, 0) = H(1/3, 1/3, 1/3) = \log_2(3) = 1.585 \text{ bitu.}$$

Správa \mathcal{S} nesúca 1 bit informácie znížila našu neurčitosť o výsledku pokusu z $H(\mathbf{B}) = 2.585$ na $H(\mathbf{B}|A_1) = 1.585$ – práve o množstvo informácie, ktoré so sebou niesla. POZOR! Toto nie je všeobecne platná skutočnosť.

Podmienná entropia – príklad

Hádzeme hracou kockou. Označme $\mathbf{B} = \{B_1, B_2, \dots, B_6\}$ pokus, v ktorom jav B_i znamená „padlo i bodov“ pre $i = 1, 2, \dots, 6$.

Všetky javy majú rovnakú pravdepodobnosť $P(B_i) = 1/6$.

$$H(\mathbf{B}) = H(1/6, 1/6, \dots, 1/6) = \log_2(6) = 2.585 \text{ bitu.}$$

Predpokladajme, že sa po uskutočnení pokusu dozvieme, že padlo nepárne číslo.

Označme $A_1 = B_1 \cup B_3 \cup B_5$, $A_2 = B_2 \cup B_4 \cup B_6$.

Jav A_1 znamená „padlo nepárne číslo“, jav A_2 znamená „padlo párne číslo“.

Správa $\mathcal{S} =$ „padlo nepárne číslo“ t.j. „nastal jav A_1 “

nesie so sebou $-\log_2(P(A_1)) = -\log_2(1/2) = 1$ bit informácie.

Po správe \mathcal{S} sa naša neurčitosť o výsledku pokusu zmení z $H(\mathbf{B})$ na

$$H(\mathbf{B}|A_1) =$$

$$H(P(B_1|A_1), P(B_2|A_1), P(B_3|A_1), P(B_4|A_1), P(B_5|A_1), P(B_6|A_1)) =$$

$$H(1/3, 0, 1/3, 0, 1/3, 0) = H(1/3, 1/3, 1/3) = \log_2(3) = 1.585 \text{ bitu.}$$

Správa \mathcal{S} nesúca 1 bit informácie znížila našu neurčitosť o výsledku pokusu z $H(\mathbf{B}) = 2.585$ na $H(\mathbf{B}|A_1) = 1.585$ – práve o množstvo informácie, ktoré so sebou niesla. POZOR! Toto nie je všeobecne platná skutočnosť.

Podmienená entropia

Michail Schumacher bol fenomenálny pilot formuly 1, ktorý získal v rokoch 1994, 1995 a 2000–2004 sedem titulov majstra sveta. V roku 2004 vyhral 13 pretekov z celkového počtu 18, takže pravdepodobnosť jeho víťazstva bola takmer $3/4$. Na základe tejto skutočnosti vytvoríme nasledujúci modelový príklad.

Na štarte je 17 jazdcov –

Schumacher s pravdepodobnosťou víťazstva $3/4$

a ďalších 16 rovnocenných jazdcov, z ktorých má každý šancu na víťazstvo rovnajúcu sa $1/64$.

Označme $\mathbf{B} = \{B_1, B_2, \dots, B_{17}\}$ pokus, v ktorom B_1 je jav znamenajúci, že vyhral Schumacher, B_i pre $i = 2, 3, \dots, 17$ je jav, že vyhral i -ty jazdec.

Nech $P(B_1) = 3/4$, $P(B_2) = P(B_3) = \dots = P(B_{17}) = 1/64$.

Ak sa po skončení preteku dozvieme, vyhral Schumacher, dostaneme
– $\log_2(P(B_1)) = -\log_2(0.75) = 0.415$ bitov informácie.

Ak sa však dozvieme, že vyhral jazdec číslo 17, dostaneme

– $\log_2(P(B_{17})) = -\log_2(1/64) = 6$ bitov informácie.

Michail Schumacher bol fenomenálny pilot formuly 1, ktorý získal v rokoch 1994, 1995 a 2000–2004 sedem titulov majstra sveta. V roku 2004 vyhral 13 pretekov z celkového počtu 18, takže pravdepodobnosť jeho víťazstva bola takmer $3/4$. Na základe tejto skutočnosti vytvoríme nasledujúci modelový príklad.

Na štarte je 17 jazdcov –

Schumacher s pravdepodobnosťou víťazstva $3/4$

a ďalších 16 rovnocenných jazdcov, z ktorých má každý šancu na víťazstvo rovnajúcu sa $1/64$.

Označme $\mathbf{B} = \{B_1, B_2, \dots, B_{17}\}$ pokus, v ktorom B_1 je jav znamenajúci, že vyhral Schumacher, B_i pre $i = 2, 3, \dots, 17$ je jav, že vyhral i -ty jazdec.

Nech $P(B_1) = 3/4$, $P(B_2) = P(B_3) = \dots = P(B_{17}) = 1/64$.

Ak sa po skončení preteku dozvieme, vyhral Schumacher, dostaneme

$-\log_2(P(B_1)) = -\log_2(0.75) = 0.415$ bitov informácie.

Ak sa však dozvieme, že vyhral jazdec číslo 17, dostaneme

$-\log_2(P(B_{17})) = -\log_2(1/64) = 6$ bitov informácie.

Podmienená entropia

Entropia pokusu **B** je

$$H(\mathbf{B}) = H(3/4, 1/64, 1/64, \dots, 1/64) = 1.811.$$

Majme pokus $\mathbf{A} = \{A_1, A_2\}$, kde

- A_1 je jav „vyhral Schumacher“ a
- A_2 je jav „nevyhral Schumacher“.

Je $P(A_1) = 3/4$, $P(A_2) = 1/4$.

Predpokladajme, že sa po preteku dozvieme, že tentokrát Schumacher nevyhral – nastal jav A_2 .

Táto správa nesie so sebou $-\log_2(P(A_2)) = -\log_2(1/4) = 2$ bity informácie.

Naša neurčitosť po tejto správe sa zmení a $H(\mathbf{B}) = 1.811$ na $H(\mathbf{B}|A_2)$.

$$\begin{aligned} H(\mathbf{B}|A_2) &= H(P(B_1|A_2), P(B_2|A_2), \dots, P(B_{17}|A_2)) = \\ &= H(0, 1/16, 1/16, \dots, 1/16) = H(1/16, 1/16, \dots, 1/16) = 4. \end{aligned}$$

Správa „nastal jav A_2 “ (t. j. „Schumacher nevyhral“) doniesla 2 bity informácie, a napriek tejto správe naša neurčitosť o výsledku preteku stúpla z $H(\mathbf{B}) = 1.811$ na hodnotu $H(\mathbf{B}|A_2) = 4$.

Entropia pokusu **B** je

$$H(\mathbf{B}) = H(3/4, 1/64, 1/64, \dots, 1/64) = 1.811.$$

Majme pokus $\mathbf{A} = \{A_1, A_2\}$, kde

- A_1 je jav „vyhral Schumacher“ a
- A_2 je jav „nevyhral Schumacher“.

Je $P(A_1) = 3/4$, $P(A_2) = 1/4$.

Predpokladajme, že sa po preteku dozvieme, že tentokrát Schumacher nevyhral – nastal jav A_2 .

Táto správa nesie so sebou $-\log_2(P(A_2)) = -\log_2(1/4) = 2$ bity informácie.

Naša neurčitosť po tejto správe sa zmení a $H(\mathbf{B}) = 1.811$ na $H(\mathbf{B}|A_2)$.

$$\begin{aligned} H(\mathbf{B}|A_2) &= H(P(B_1|A_2), P(B_2|A_2), \dots, P(B_{17}|A_2)) = \\ &= H(0, 1/16, 1/16, \dots, 1/16) = H(1/16, 1/16, \dots, 1/16) = 4. \end{aligned}$$

Správa „nastal jav A_2 “ (t. j. „Schumacher nevyhral“) doniesla 2 bity informácie, a napriek tejto správe naša neurčitosť o výsledku preteku stúpla z $H(\mathbf{B}) = 1.811$ na hodnotu $H(\mathbf{B}|A_2) = 4$.

Podmienená entropia

Výsledok A_2 nastane s pravdepodobnosťou $1/4$ a vtedy $H(\mathbf{B}|A_2) = 4$.
Výsledok A_1 nastane s pravdepodobnosťou $3/4$ a vtedy $H(\mathbf{B}|A_1) = 0$.

Stredná hodnota zvyškovej neurčitosti pokusu \mathbf{B} po vykonaní pokusu \mathbf{A} sa bude rovnáť

$$P(A_1).H(\mathbf{B}|A_1) + P(A_2).H(\mathbf{B}|A_2) = (3/4).0 + (1/4).4 = 1.$$

Stredná hodnota zvyškovej entropie pokusu \mathbf{B} po vykonaní pokusu \mathbf{A} bude 1 bit.

Definícia

Nech sú dané dva pokusy

$$\mathbf{A} = \{A_1, A_2, \dots, A_n\}, \quad \mathbf{B} = \{B_1, B_2, \dots, B_m\}.$$

Podmienenou entropiou pokusu \mathbf{B} za predpokladu, vykonania pokusu \mathbf{A} (alebo len za podmienky \mathbf{A}) je

$$H(\mathbf{B}|\mathbf{A}) = \sum_{i=1}^n P(A_i).H(\mathbf{B}|A_i). \quad (23)$$

Podmienená entropia

Výsledok A_2 nastane s pravdepodobnosťou $1/4$ a vtedy $H(\mathbf{B}|A_2) = 4$.
Výsledok A_1 nastane s pravdepodobnosťou $3/4$ a vtedy $H(\mathbf{B}|A_1) = 0$.

Stredná hodnota zvyškovej neurčitosti pokusu \mathbf{B} po vykonaní pokusu \mathbf{A} sa bude rovnáť

$$P(A_1).H(\mathbf{B}|A_1) + P(A_2).H(\mathbf{B}|A_2) = (3/4).0 + (1/4).4 = 1.$$

Stredná hodnota zvyškovej entropie pokusu \mathbf{B} po vykonaní pokusu \mathbf{A} bude 1 bit.

Definícia

Nech sú dané dva pokusy

$$\mathbf{A} = \{A_1, A_2, \dots, A_n\}, \quad \mathbf{B} = \{B_1, B_2, \dots, B_m\}.$$

Podmienenou entropiou pokusu \mathbf{B} za predpokladu, vykonania pokusu \mathbf{A} (alebo len za podmienky \mathbf{A}) je

$$H(\mathbf{B}|\mathbf{A}) = \sum_{i=1}^n P(A_i).H(\mathbf{B}|A_i). \quad (23)$$

Platí:

$$\begin{aligned}\sum_{i=1}^n P(A_i) \cdot H(\mathbf{B}|A_i) &= \sum_{i=1}^n P(A_i) \cdot \underbrace{H(P(B_1|A_i), P(B_2|A_i), \dots, P(B_m|A_i))}_{\sum_{j=1}^m P(B_j|A_i) \cdot \log_2(P(B_j|A_i))} = \\ &= - \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^m P(A_i) \cdot P(B_j|A_i) \cdot \log_2(P(B_j|A_i)) = \\ &= - \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^m P(A_i) \cdot \frac{P(A_i \cap B_j)}{P(A_i)} \cdot \log_2\left(\frac{P(A_i \cap B_j)}{P(A_i)}\right) = \\ &= - \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^m P(A_i \cap B_j) \cdot \log_2\left(\frac{P(A_i \cap B_j)}{P(A_i)}\right).\end{aligned}$$

Môžeme teda tiež písať

$$H(\mathbf{B}|\mathbf{A}) = - \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^m P(A_i \cap B_j) \cdot \log_2\left(\frac{P(A_i \cap B_j)}{P(A_i)}\right) \quad (24)$$

Definícia

Nech $\mathbf{A} = \{A_1, A_2, \dots, A_n\}$, $\mathbf{B} = \{B_1, B_2, \dots, B_m\}$ sú dva pokusy na pravdepodobnostnom priestore (Ω, \mathcal{A}, P) .

Kombinovaným pokusom pokusov \mathbf{A} , \mathbf{B} nazveme pokus

$$\mathbf{A} \wedge \mathbf{B} = \{A_i \cap B_j \mid A_i \in \mathbf{A}, B_j \in \mathbf{B}\} \quad (25)$$

Ak najprv vykonáme pokus \mathbf{A} a potom pokus \mathbf{B} , (alebo aj najprv \mathbf{B} a potom \mathbf{A}), dozvieme sa to isté, t. j. získame rovnakú informáciu, ako keby sme vykonali pokus $\mathbf{A} \wedge \mathbf{B}$.

Ak už vykonáme pokus \mathbf{A} a jeho výsledok je A_i , podmienená entropia pokusu \mathbf{B} za predpokladu, že nastal jav A_i , je $H(\mathbf{B}|A_i)$. Keďže jav A_i má pravdepodobnosť $P(A_i)$, jeho príspevok k celkovej strednej hodnote pokusu \mathbf{B} za predpokladu, že je známy výsledok pokusu \mathbf{A} , je $P(A_i) \cdot H(\mathbf{B}|A_i)$ a podmienená entropia pokusu \mathbf{B} za predpokladu, že poznáme výsledok pokusu \mathbf{A} , je $H(\mathbf{B}|\mathbf{A}) = \sum_{i=1}^n P(A_i) \cdot H(\mathbf{B}|A_i)$.

Definícia

Nech $\mathbf{A} = \{A_1, A_2, \dots, A_n\}$, $\mathbf{B} = \{B_1, B_2, \dots, B_m\}$ sú dva pokusy na pravdepodobnostnom priestore (Ω, \mathcal{A}, P) .

Kombinovaným pokusom pokusov \mathbf{A} , \mathbf{B} nazveme pokus

$$\mathbf{A} \wedge \mathbf{B} = \{A_i \cap B_j \mid A_i \in \mathbf{A}, B_j \in \mathbf{B}\} \quad (25)$$

Ak najprv vykonáme pokus \mathbf{A} a potom pokus \mathbf{B} , (alebo aj najprv \mathbf{B} a potom \mathbf{A}), dozvieme sa to isté, t. j. získame rovnakú informáciu, ako keby sme vykonali pokus $\mathbf{A} \wedge \mathbf{B}$.

Ak už vykonáme pokus \mathbf{A} a jeho výsledok je A_i , podmienená entropia pokusu \mathbf{B} za predpokladu, že nastal jav A_i , je $H(\mathbf{B}|A_i)$. Keďže jav A_i má pravdepodobnosť $P(A_i)$, jeho príspevok k celkovej strednej hodnote pokusu \mathbf{B} za predpokladu, že je známy výsledok pokusu \mathbf{A} , je $P(A_i) \cdot H(\mathbf{B}|A_i)$ a podmienená entropia pokusu \mathbf{B} za predpokladu, že poznáme výsledok pokusu \mathbf{A} , je $H(\mathbf{B}|\mathbf{A}) = \sum_{i=1}^n P(A_i) \cdot H(\mathbf{B}|A_i)$.

Nech pre $i = 1, 2, \dots, n$ máme $p_i = q_{i1} + q_{i2} + \dots + q_{im_i} > 0$. Potom

$$\begin{aligned} H(q_{11}, q_{12}, \dots, q_{1m_1}, q_{21}, q_{22}, \dots, q_{2m_2}, \dots, q_{n1}, q_{n2}, \dots, q_{nm_n}) &= \\ &= H(p_1, p_2, \dots, p_n) + \sum_{i=1}^n p_i \cdot H\left(\frac{q_{i1}}{p_i}, \frac{q_{i2}}{p_i}, \dots, \frac{q_{im_i}}{p_i}\right) \end{aligned}$$

Vezmime pokus $\mathbf{A} \wedge \mathbf{B}$. Označme $q_{ij} = P(A_i \cap B_j)$, $p_i = P(A_i)$. Potom platí

$$p_i = P(A_i) = \sum_{j=1}^m p(A_i \cap B_j) = \sum_{j=1}^m q_{ij}.$$

Predpoklady vety 6 sú teda splnené a preto je

$$\begin{aligned} H(\mathbf{A} \wedge \mathbf{B}) &= H \left(\underbrace{q_{11}, q_{12}, \dots, q_{1m}}_{p_1}, \underbrace{q_{21}, q_{22}, \dots, q_{2m}}_{p_2}, \dots, \underbrace{q_{n1}, q_{n2}, \dots, q_{nm}}_{p_n} \right) = \\ &= H(p_1, p_2, \dots, p_n) + \sum_{j=1}^m p_j \cdot H \left(\frac{q_{j1}}{p_j}, \frac{q_{j2}}{p_j}, \dots, \frac{q_{jm}}{p_j} \right) = \\ &= H(P(A_1), P(A_2), \dots, P(A_n)) + \\ &+ \sum_{i=1}^m P(A_i) H \left(\frac{P(A_i \cap B_1)}{P(A_i)}, \frac{P(A_i \cap B_2)}{P(A_i)}, \dots, \frac{P(A_i \cap B_m)}{P(A_i)} \right) = \\ &= H(\mathbf{A}) + H(\mathbf{B}|\mathbf{A}) \end{aligned}$$

Teda platí nasledujúca veta:

Veta

$$H(\mathbf{A} \wedge \mathbf{B}) = H(\mathbf{A}) + H(\mathbf{B}|\mathbf{A}) \quad (26)$$

$H(\mathbf{B}|\mathbf{A})$ je zvyšková entropia kombinovaného pokusu $\mathbf{A} \wedge \mathbf{B}$ po vykonaní pokusu \mathbf{A} .

Vidíme tiež, že o čo je entropia $H(\mathbf{A})$ pokusu \mathbf{A} väčšia, o to menšia je podmienená entropia $H(\mathbf{B}|\mathbf{A})$.

Definícia

Nech $\mathbf{A} = \{A_1, A_2, \dots, A_n\}$, $\mathbf{B} = \{B_1, B_2, \dots, B_m\}$ sú dva pokusy na pravdepodobnostnom priestore (Ω, \mathcal{A}, P) .

Hovoríme, že pokusy \mathbf{A} , \mathbf{B} sú **štatisticky nezávislé** (alebo len nezávislé), ak pre každé $i = 1, 2, \dots, n$, $j = 1, 2, \dots, m$ sú A_i , B_j nezávislé javy.

Teda platí nasledujúca veta:

Veta

$$H(\mathbf{A} \wedge \mathbf{B}) = H(\mathbf{A}) + H(\mathbf{B}|\mathbf{A}) \quad (26)$$

$H(\mathbf{B}|\mathbf{A})$ je zvyšková entropia kombinovaného pokusu $\mathbf{A} \wedge \mathbf{B}$ po vykonaní pokusu \mathbf{A} .

Vidíme tiež, že o čo je entropia $H(\mathbf{A})$ pokusu \mathbf{A} väčšia, o to menšia je podmienená entropia $H(\mathbf{B}|\mathbf{A})$.

Definícia

Nech $\mathbf{A} = \{A_1, A_2, \dots, A_n\}$, $\mathbf{B} = \{B_1, B_2, \dots, B_m\}$ sú dva pokusy na pravdepodobnostnom priestore (Ω, \mathcal{A}, P) .

Hovoríme, že pokusy \mathbf{A} , \mathbf{B} sú štatisticky nezávislé (alebo len nezávislé), ak pre každé $i = 1, 2, \dots, n$, $j = 1, 2, \dots, m$ sú A_i , B_j nezávislé javy.

Teda platí nasledujúca veta:

Veta

$$H(\mathbf{A} \wedge \mathbf{B}) = H(\mathbf{A}) + H(\mathbf{B}|\mathbf{A}) \quad (26)$$

$H(\mathbf{B}|\mathbf{A})$ je zvyšková entropia kombinovaného pokusu $\mathbf{A} \wedge \mathbf{B}$ po vykonaní pokusu \mathbf{A} .

Vidíme tiež, že o čo je entropia $H(\mathbf{A})$ pokusu \mathbf{A} väčšia, o to menšia je podmienená entropia $H(\mathbf{B}|\mathbf{A})$.

Definícia

Nech $\mathbf{A} = \{A_1, A_2, \dots, A_n\}$, $\mathbf{B} = \{B_1, B_2, \dots, B_m\}$ sú dva pokusy na pravdepodobnostnom priestore (Ω, \mathcal{A}, P) .

Hovoríme, že pokusy \mathbf{A} , \mathbf{B} sú **štatisticky nezávislé** (alebo len nezávislé), ak pre každé $i = 1, 2, \dots, n$, $j = 1, 2, \dots, m$ sú A_i , B_j nezávislé javy.

Zaujímate sa o výsledok pokusu **B** s entropiou $H(\mathbf{B})$.

Tento pokus z nejakých dôvodov nemôžeme vykonať, ale vykonáme pokus **A**.

Výsledky pokusu **A** zmenia neurčitosť pokusu **B** z $H(\mathbf{B})$ na $H(\mathbf{B}|\mathbf{A})$

$H(\mathbf{B}|\mathbf{A})$ je stredné množstvo dodatočnej informácie, ktorú možno získať z pokusu **B** po vykonaní pokusu **A**.

Rozdiel $H(\mathbf{B}) - H(\mathbf{B}|\mathbf{A})$ možno považovať za stredné množstvo informácie o pokuse **B** obsiahnuté v pokuse **A**.

Definícia

Stredné množstvo informácie $I(\mathbf{A}, \mathbf{B})$ o pokuse **B** v pokuse **A** je

$$I(\mathbf{A}, \mathbf{B}) = H(\mathbf{B}) - H(\mathbf{B}|\mathbf{A}) \quad (27)$$

Zaujímate sa o výsledok pokusu **B** s entropiou $H(\mathbf{B})$.

Tento pokus z nejakých dôvodov nemôžeme vykonať, ale vykonáme pokus **A**.

Výsledky pokusu **A** zmenia neurčitosť pokusu **B** z $H(\mathbf{B})$ na $H(\mathbf{B}|\mathbf{A})$

$H(\mathbf{B}|\mathbf{A})$ je stredné množstvo dodatočnej informácie, ktorú možno získať z pokusu **B** po vykonaní pokusu **A**.

Rozdiel $H(\mathbf{B}) - H(\mathbf{B}|\mathbf{A})$ možno považovať za stredné množstvo informácie o pokuse **B** obsiahnuté v pokuse **A**.

Definícia

Stredné množstvo informácie $I(\mathbf{A}, \mathbf{B})$ o pokuse **B v pokuse **A** je**

$$I(\mathbf{A}, \mathbf{B}) = H(\mathbf{B}) - H(\mathbf{B}|\mathbf{A}) \quad (27)$$

Veta

$$I(\mathbf{A}, \mathbf{B}) = H(\mathbf{A}) + H(\mathbf{B}) - H(\mathbf{A} \wedge \mathbf{B}) \quad (28)$$

Podľa definície je

$$I(\mathbf{A}, \mathbf{B}) = H(\mathbf{B}) - H(\mathbf{B}|\mathbf{A})$$

Pred časom sme dokázali

$$H(\mathbf{A} \wedge \mathbf{B}) = H(\mathbf{A}) + H(\mathbf{B}|\mathbf{A})$$

Dosadením za $H(\mathbf{B}|\mathbf{A}) = H(\mathbf{A} \wedge \mathbf{B}) - H(\mathbf{A})$ do prvého vzťahu dostaneme žiadaný vzťah. □

Zo vzťahu (28) vidíme, že $I(\mathbf{A}, \mathbf{B}) = I(\mathbf{B}, \mathbf{A})$, t. j., že informácia o pokuse \mathbf{B} obsiahnutá v pokuse \mathbf{A} sa rovná informácii o pokuse \mathbf{A} obsiahnutej v pokuse \mathbf{B} .

Preto sa niekedy hodnotu $I(\mathbf{A}, \mathbf{B})$ hovorí aj
spoločná informácia pokusov \mathbf{A} , \mathbf{B}

Veta

$$I(\mathbf{A}, \mathbf{B}) = H(\mathbf{A}) + H(\mathbf{B}) - H(\mathbf{A} \wedge \mathbf{B}) \quad (28)$$

Podľa definície je

$$I(\mathbf{A}, \mathbf{B}) = H(\mathbf{B}) - H(\mathbf{B}|\mathbf{A})$$

Pred časom sme dokázali

$$H(\mathbf{A} \wedge \mathbf{B}) = H(\mathbf{A}) + H(\mathbf{B}|\mathbf{A})$$

Dosadením za $H(\mathbf{B}|\mathbf{A}) = H(\mathbf{A} \wedge \mathbf{B}) - H(\mathbf{A})$ do prvého vzťahu dostaneme žiadaný vzťah. □

Zo vzťahu (28) vidíme, že $I(\mathbf{A}, \mathbf{B}) = I(\mathbf{B}, \mathbf{A})$, t. j., že informácia o pokuse \mathbf{B} obsiahnutá v pokuse \mathbf{A} sa rovná informácii o pokuse \mathbf{A} obsiahnutej v pokuse \mathbf{B} .

Preto sa niekedy hodnotu $I(\mathbf{A}, \mathbf{B})$ hovorí aj
spoločná informácia pokusov \mathbf{A} , \mathbf{B}

Veta

$$I(\mathbf{A}, \mathbf{B}) = H(\mathbf{A}) + H(\mathbf{B}) - H(\mathbf{A} \wedge \mathbf{B}) \quad (28)$$

Podľa definície je

$$I(\mathbf{A}, \mathbf{B}) = H(\mathbf{B}) - H(\mathbf{B}|\mathbf{A})$$

Pred časom sme dokázali

$$H(\mathbf{A} \wedge \mathbf{B}) = H(\mathbf{A}) + H(\mathbf{B}|\mathbf{A})$$

Dosadením za $H(\mathbf{B}|\mathbf{A}) = H(\mathbf{A} \wedge \mathbf{B}) - H(\mathbf{A})$ do prvého vzťahu dostaneme žiadaný vzťah. □

Zo vzťahu (28) vidíme, že $I(\mathbf{A}, \mathbf{B}) = I(\mathbf{B}, \mathbf{A})$, t. j., že informácia o pokuse \mathbf{B} obsiahnutá v pokuse \mathbf{A} sa rovná informácii o pokuse \mathbf{A} obsiahnutej v pokuse \mathbf{B} .

Preto sa niekedy hodnotu $I(\mathbf{A}, \mathbf{B})$ hovorí aj
spoločná informácia pokusov \mathbf{A} , \mathbf{B}

Veta

$$I(\mathbf{A}, \mathbf{B}) = H(\mathbf{A}) + H(\mathbf{B}) - H(\mathbf{A} \wedge \mathbf{B}) \quad (28)$$

Podľa definície je

$$I(\mathbf{A}, \mathbf{B}) = H(\mathbf{B}) - H(\mathbf{B}|\mathbf{A})$$

Pred časom sme dokázali

$$H(\mathbf{A} \wedge \mathbf{B}) = H(\mathbf{A}) + H(\mathbf{B}|\mathbf{A})$$

Dosadením za $H(\mathbf{B}|\mathbf{A}) = H(\mathbf{A} \wedge \mathbf{B}) - H(\mathbf{A})$ do prvého vzťahu dostaneme žiadaný vzťah. □

Zo vzťahu (28) vidíme, že $I(\mathbf{A}, \mathbf{B}) = I(\mathbf{B}, \mathbf{A})$, t. j., že informácia o pokuse \mathbf{B} obsiahnutá v pokuse \mathbf{A} sa rovná informácii o pokuse \mathbf{A} obsiahnutej v pokuse \mathbf{B} .

Preto sa niekedy hodnotu $I(\mathbf{A}, \mathbf{B})$ hovorí aj
spoločná informácia pokusov \mathbf{A} , \mathbf{B}

Veta

$$I(\mathbf{A}, \mathbf{B}) = H(\mathbf{A}) + H(\mathbf{B}) - H(\mathbf{A} \wedge \mathbf{B}) \quad (28)$$

Podľa definície je

$$I(\mathbf{A}, \mathbf{B}) = H(\mathbf{B}) - H(\mathbf{B}|\mathbf{A})$$

Pred časom sme dokázali

$$H(\mathbf{A} \wedge \mathbf{B}) = H(\mathbf{A}) + H(\mathbf{B}|\mathbf{A})$$

Dosadením za $H(\mathbf{B}|\mathbf{A}) = H(\mathbf{A} \wedge \mathbf{B}) - H(\mathbf{A})$ do prvého vzťahu dostaneme žiadaný vzťah. □

Zo vzťahu (28) vidíme, že $I(\mathbf{A}, \mathbf{B}) = I(\mathbf{B}, \mathbf{A})$, t. j., že informácia o pokuse \mathbf{B} obsiahnutá v pokuse \mathbf{A} sa rovná informácii o pokuse \mathbf{A} obsiahnutej v pokuse \mathbf{B} .

Preto sa niekedy hodnotu $I(\mathbf{A}, \mathbf{B})$ hovorí aj

spoločná informácia pokusov \mathbf{A} , \mathbf{B}

Veta

Nech $\mathbf{A} = \{A_1, A_2, \dots, A_n\}$, $\mathbf{B} = \{B_1, B_2, \dots, B_m\}$ sú dva pokusy na pravdepodobnostnom priestore (Ω, \mathcal{A}, P) . Potom

$$I(\mathbf{A}, \mathbf{B}) = \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^m P(A_i \cap B_j) \cdot \log_2 \left(\frac{P(A_i \cap B_j)}{P(A_i) \cdot P(B_j)} \right). \quad (29)$$

Dôkaz.

Pretože $\mathbf{A} = \{A_1, A_2, \dots, A_n\}$ je rozklad priestoru Ω je

$$B_j = B_j \cap \Omega = B_j \cap \bigcup_{i=1}^n A_i = \bigcup_{i=1}^n A_i \cap B_j.$$

Pretože zjednotenie na pravej strane posledného výrazu je disjunktné, je

$$P(B_j) = \sum_{i=1}^n P(A_i \cap B_j).$$

Veta

Nech $\mathbf{A} = \{A_1, A_2, \dots, A_n\}$, $\mathbf{B} = \{B_1, B_2, \dots, B_m\}$ sú dva pokusy na pravdepodobnostnom priestore (Ω, \mathcal{A}, P) . Potom

$$I(\mathbf{A}, \mathbf{B}) = \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^m P(A_i \cap B_j) \cdot \log_2 \left(\frac{P(A_i \cap B_j)}{P(A_i) \cdot P(B_j)} \right). \quad (29)$$

Dôkaz.

Pretože $\mathbf{A} = \{A_1, A_2, \dots, A_n\}$ je rozklad priestoru Ω je

$$B_j = B_j \cap \Omega = B_j \cap \bigcup_{i=1}^n A_i = \bigcup_{i=1}^n A_i \cap B_j.$$

Pretože zjednotenie na pravej strane posledného výrazu je disjunktné, je

$$P(B_j) = \sum_{i=1}^n P(A_i \cap B_j).$$

Dosadením za $H(\mathbf{B}|\mathbf{A})$ zo vzťahu (24) do definičnej rovnosti $I(\mathbf{A}, \mathbf{B})$ dostávame

$$\begin{aligned} I(\mathbf{A}, \mathbf{B}) &= H(\mathbf{B}) - H(\mathbf{B}|\mathbf{A}) = \\ &= - \sum_{j=1}^m P(B_j) \cdot \log_2 P(B_j) + \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^m P(A_i \cap B_j) \cdot \log_2 \left(\frac{P(A_i \cap B_j)}{P(A_i)} \right) = \\ &= - \sum_{j=1}^m \sum_{i=1}^n P(A_i \cap B_j) \cdot \log_2 P(B_j) + \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^m P(A_i \cap B_j) \cdot \log_2 \left(\frac{P(A_i \cap B_j)}{P(A_i)} \right) = \\ &= \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^m P(A_i \cap B_j) \cdot \left[\log_2 \left(\frac{P(A_i \cap B_j)}{P(A_i)} \right) - \log_2 P(B_j) \right] = \\ &= \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^m P(A_i \cap B_j) \cdot \log_2 \left(\frac{P(A_i \cap B_j)}{P(A_i) \cdot P(B_j)} \right) \end{aligned}$$

□

Veta

Nech $\mathbf{A} = \{A_1, A_2, \dots, A_n\}$, $\mathbf{B} = \{B_1, B_2, \dots, B_m\}$ sú dva pokusy na pravdepodobnostnom priestore (Ω, \mathcal{A}, P) . Potom

$$0 \leq I(\mathbf{A}, \mathbf{B}), \quad (30)$$

pričom rovnosť nastáva práve vtedy, keď sú pokusy \mathbf{A} , \mathbf{B} štatisticky nezávislé.

Dôkaz. $\log_2 x = \ln 2 \cdot \ln x$

Použijeme vzťah (29) z vety 14 a nerovnosť $\ln x \leq x - 1$, ktorá platí pre všetky $x > 0$, pričom rovnosť nastáva práve vtedy, keď $x = 1$.

$$\begin{aligned} P(A_i \cap B_j) \cdot \log_2 \left(\frac{P(A_i) \cdot P(B_j)}{P(A_i \cap B_j)} \right) &= P(A_i \cap B_j) \cdot \frac{1}{\ln(2)} \cdot \ln \left(\frac{P(A_i) \cdot P(B_j)}{P(A_i \cap B_j)} \right) \leq \\ &\leq P(A_i \cap B_j) \cdot \frac{1}{\ln(2)} \cdot \left[\left(\frac{P(A_i) \cdot P(B_j)}{P(A_i \cap B_j)} \right) - 1 \right] = \frac{1}{\ln(2)} \cdot [P(A_i) \cdot P(B_j) - P(A_i \cap B_j)], \end{aligned}$$

pričom rovnosť platí práve vtedy, keď $\frac{P(A_i) \cdot P(B_j)}{P(A_i \cap B_j)} = 1$, t. j. vtedy, keď sú javy A_i , B_j nezávislé.

Veta

Nech $\mathbf{A} = \{A_1, A_2, \dots, A_n\}$, $\mathbf{B} = \{B_1, B_2, \dots, B_m\}$ sú dva pokusy na pravdepodobnostnom priestore (Ω, \mathcal{A}, P) . Potom

$$0 \leq I(\mathbf{A}, \mathbf{B}), \quad (30)$$

pričom rovnosť nastáva práve vtedy, keď sú pokusy \mathbf{A} , \mathbf{B} štatisticky nezávislé.

Dôkaz. $\log_2 x = \ln 2 \cdot \ln x$

Použijeme vzťah (29) z vety 14 a nerovnosť $\ln x \leq x - 1$, ktorá platí pre všetky $x > 0$, pričom rovnosť nastáva práve vtedy, keď $x = 1$.

$$\begin{aligned} P(A_i \cap B_j) \cdot \log_2 \left(\frac{P(A_i) \cdot P(B_j)}{P(A_i \cap B_j)} \right) &= P(A_i \cap B_j) \cdot \frac{1}{\ln(2)} \cdot \ln \left(\frac{P(A_i) \cdot P(B_j)}{P(A_i \cap B_j)} \right) \leq \\ &\leq P(A_i \cap B_j) \cdot \frac{1}{\ln(2)} \cdot \left[\left(\frac{P(A_i) \cdot P(B_j)}{P(A_i \cap B_j)} \right) - 1 \right] = \frac{1}{\ln(2)} \cdot [P(A_i) \cdot P(B_j) - P(A_i \cap B_j)], \end{aligned}$$

pričom rovnosť platí práve vtedy, keď $\frac{P(A_i) \cdot P(B_j)}{P(A_i \cap B_j)} = 1$, t. j. vtedy, keď sú javy A_i , B_j nezávislé.

Veta

Nech $\mathbf{A} = \{A_1, A_2, \dots, A_n\}$, $\mathbf{B} = \{B_1, B_2, \dots, B_m\}$ sú dva pokusy na pravdepodobnostnom priestore (Ω, \mathcal{A}, P) . Potom

$$0 \leq I(\mathbf{A}, \mathbf{B}), \quad (30)$$

pričom rovnosť nastáva práve vtedy, keď sú pokusy \mathbf{A} , \mathbf{B} štatisticky nezávislé.

Dôkaz. $\log_2 x = \ln 2 \cdot \ln x$

Použijeme vzťah (29) z vety 14 a nerovnosť $\ln x \leq x - 1$, ktorá platí pre všetky $x > 0$, pričom rovnosť nastáva práve vtedy, keď $x = 1$.

$$\begin{aligned} P(A_i \cap B_j) \cdot \log_2 \left(\frac{P(A_i) \cdot P(B_j)}{P(A_i \cap B_j)} \right) &= P(A_i \cap B_j) \cdot \frac{1}{\ln(2)} \cdot \ln \left(\frac{P(A_i) \cdot P(B_j)}{P(A_i \cap B_j)} \right) \leq \\ &\leq P(A_i \cap B_j) \cdot \frac{1}{\ln(2)} \cdot \left[\left(\frac{P(A_i) \cdot P(B_j)}{P(A_i \cap B_j)} \right) - 1 \right] = \frac{1}{\ln(2)} \cdot [P(A_i) \cdot P(B_j) - P(A_i \cap B_j)], \end{aligned}$$

pričom rovnosť platí práve vtedy, keď $\frac{P(A_i) \cdot P(B_j)}{P(A_i \cap B_j)} = 1$, t. j. vtedy, keď sú javy A_i , B_j nezávislé.

Použitím práve dokázanej nerovnosti máme

$$\begin{aligned} -I(\mathbf{A}, \mathbf{B}) &= \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^m P(A_i \cap B_j) \cdot \log_2 \left(\frac{P(A_i) \cdot P(B_j)}{P(A_i \cap B_j)} \right) \leq \\ &\leq \frac{1}{\ln(2)} \cdot \left[\sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^m (P(A_i) \cdot P(B_j) - P(A_i \cap B_j)) \right] = \\ &= \frac{1}{\ln(2)} \cdot \left[\sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^m P(A_i) \cdot P(B_j) - \underbrace{\sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^m P(A_i \cap B_j)}_{=1} \right] = \\ &= \frac{1}{\ln(2)} \cdot \left[\underbrace{\sum_{i=1}^n P(A_i)}_{=1} \sum_{j=1}^m P(B_j) - 1 \right] = \frac{1}{\ln(2)} \cdot \left[\underbrace{\sum_{i=1}^n P(A_i)}_{=1} - 1 \right] = 0, \end{aligned}$$

pričom rovnosť platí práve vtedy, keď sú všetky dvojice javov A_i , B_j pre $i = 1, 2, \dots, n$, $j = 1, 2, \dots, m$ nezávislé. □

Použitím práve dokázanej nerovnosti máme

$$\begin{aligned} -I(\mathbf{A}, \mathbf{B}) &= \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^m P(A_i \cap B_j) \cdot \log_2 \left(\frac{P(A_i) \cdot P(B_j)}{P(A_i \cap B_j)} \right) \leq \\ &\leq \frac{1}{\ln(2)} \cdot \left[\sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^m (P(A_i) \cdot P(B_j) - P(A_i \cap B_j)) \right] = \\ &= \frac{1}{\ln(2)} \cdot \left[\sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^m P(A_i) \cdot P(B_j) - \underbrace{\sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^m P(A_i \cap B_j)}_{=1} \right] = \\ &= \frac{1}{\ln(2)} \cdot \left[\underbrace{\sum_{i=1}^n P(A_i)}_{=1} \sum_{j=1}^m P(B_j) - 1 \right] = \frac{1}{\ln(2)} \cdot \left[\underbrace{\sum_{i=1}^n P(A_i)}_{=1} - 1 \right] = 0, \end{aligned}$$

pričom rovnosť platí práve vtedy, keď sú všetky dvojice javov A_i , B_j pre $i = 1, 2, \dots, n$, $j = 1, 2, \dots, m$ nezávislé. □

Použitím práve dokázanej nerovnosti máme

$$\begin{aligned} -I(\mathbf{A}, \mathbf{B}) &= \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^m P(A_i \cap B_j) \cdot \log_2 \left(\frac{P(A_i) \cdot P(B_j)}{P(A_i \cap B_j)} \right) \leq \\ &\leq \frac{1}{\ln(2)} \cdot \left[\sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^m (P(A_i) \cdot P(B_j) - P(A_i \cap B_j)) \right] = \\ &= \frac{1}{\ln(2)} \cdot \left[\sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^m P(A_i) \cdot P(B_j) - \underbrace{\sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^m P(A_i \cap B_j)}_{=1} \right] = \\ &= \frac{1}{\ln(2)} \cdot \left[\underbrace{\sum_{i=1}^n P(A_i)}_{=1} \cdot \underbrace{\sum_{j=1}^m P(B_j)}_{=1} - 1 \right] = \frac{1}{\ln(2)} \cdot \left[\underbrace{\sum_{i=1}^n P(A_i)}_{=1} - 1 \right] = 0, \end{aligned}$$

pričom rovnosť platí práve vtedy, keď sú všetky dvojice javov A_i , B_j pre $i = 1, 2, \dots, n$, $j = 1, 2, \dots, m$ nezávislé. □

Použitím práve dokázanej nerovnosti máme

$$\begin{aligned} -I(\mathbf{A}, \mathbf{B}) &= \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^m P(A_i \cap B_j) \cdot \log_2 \left(\frac{P(A_i) \cdot P(B_j)}{P(A_i \cap B_j)} \right) \leq \\ &\leq \frac{1}{\ln(2)} \cdot \left[\sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^m (P(A_i) \cdot P(B_j) - P(A_i \cap B_j)) \right] = \\ &= \frac{1}{\ln(2)} \cdot \left[\sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^m P(A_i) \cdot P(B_j) - \underbrace{\sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^m P(A_i \cap B_j)}_{=1} \right] = \\ &= \frac{1}{\ln(2)} \cdot \left[\underbrace{\sum_{i=1}^n P(A_i)}_{=1} \sum_{j=1}^m P(B_j) - 1 \right] = \frac{1}{\ln(2)} \cdot \left[\underbrace{\sum_{i=1}^n P(A_i)}_{=1} - 1 \right] = 0, \end{aligned}$$

príčom rovnosť platí práve vtedy, keď sú všetky dvojice javov A_i, B_j pre $i = 1, 2, \dots, n, j = 1, 2, \dots, m$ nezávislé. □

Veta

$$H(\mathbf{B}|\mathbf{A}) \leq H(\mathbf{B}), \quad (31)$$

pričom rovnosť nastáva práve vtedy, keď sú pokusy **A**, **B** štatisticky nezávislé.

Dôkaz.

Pretože $0 \leq I(\mathbf{A}, \mathbf{B})$ s rovnosťou práve vtedy, keď sú pokusy **A**, **B** štatisticky nezávislé, máme

$$\begin{aligned} 0 &\leq I(\mathbf{A}, \mathbf{B}) = H(\mathbf{B}) - H(\mathbf{B}|\mathbf{A}) \\ 0 &\leq H(\mathbf{B}) - H(\mathbf{B}|\mathbf{A}) \\ H(\mathbf{B}|\mathbf{A}) &\leq H(\mathbf{B}), \end{aligned}$$

kde rovnosť nastáva práve vtedy, keď sú pokusy **A**, **B** štatisticky nezávislé. \square

Veta

$$H(\mathbf{B}|\mathbf{A}) \leq H(\mathbf{B}), \quad (31)$$

pričom rovnosť nastáva práve vtedy, keď sú pokusy \mathbf{A} , \mathbf{B} štatisticky nezávislé.

Dôkaz.

Pretože $0 \leq I(\mathbf{A}, \mathbf{B})$ s rovnosťou práve vtedy, keď sú pokusy \mathbf{A} , \mathbf{B} štatisticky nezávislé, máme

$$\begin{aligned} 0 &\leq I(\mathbf{A}, \mathbf{B}) = H(\mathbf{B}) - H(\mathbf{B}|\mathbf{A}) \\ 0 &\leq H(\mathbf{B}) - H(\mathbf{B}|\mathbf{A}) \\ H(\mathbf{B}|\mathbf{A}) &\leq H(\mathbf{B}), \end{aligned}$$

kde rovnosť nastáva práve vtedy, keď sú pokusy \mathbf{A} , \mathbf{B} štatisticky nezávislé. \square

Veta

$$H(\mathbf{B}|\mathbf{A}) \leq H(\mathbf{B}), \quad (31)$$

pričom rovnosť nastáva práve vtedy, keď sú pokusy \mathbf{A} , \mathbf{B} štatisticky nezávislé.

Dôkaz.

Pretože $0 \leq I(\mathbf{A}, \mathbf{B})$ s rovnosťou práve vtedy, keď sú pokusy \mathbf{A} , \mathbf{B} štatisticky nezávislé, máme

$$\begin{aligned} 0 &\leq I(\mathbf{A}, \mathbf{B}) = H(\mathbf{B}) - H(\mathbf{B}|\mathbf{A}) \\ 0 &\leq H(\mathbf{B}) - H(\mathbf{B}|\mathbf{A}) \\ H(\mathbf{B}|\mathbf{A}) &\leq H(\mathbf{B}), \end{aligned}$$

kde rovnosť nastáva práve vtedy, keď sú pokusy \mathbf{A} , \mathbf{B} štatisticky nezávislé. \square

Veta

$$H(\mathbf{B}|\mathbf{A}) \leq H(\mathbf{B}), \quad (31)$$

pričom rovnosť nastáva práve vtedy, keď sú pokusy \mathbf{A} , \mathbf{B} štatisticky nezávislé.

Dôkaz.

Pretože $0 \leq I(\mathbf{A}, \mathbf{B})$ s rovnosťou práve vtedy, keď sú pokusy \mathbf{A} , \mathbf{B} štatisticky nezávislé, máme

$$\begin{aligned} 0 &\leq I(\mathbf{A}, \mathbf{B}) = H(\mathbf{B}) - H(\mathbf{B}|\mathbf{A}) \\ 0 &\leq H(\mathbf{B}) - H(\mathbf{B}|\mathbf{A}) \\ H(\mathbf{B}|\mathbf{A}) &\leq H(\mathbf{B}), \end{aligned}$$

kde rovnosť nastáva práve vtedy, keď sú pokusy \mathbf{A} , \mathbf{B} štatisticky nezávislé. \square

Veta

$$H(\mathbf{A} \wedge \mathbf{B}) \leq H(\mathbf{A}) + H(\mathbf{B}), \quad (32)$$

pričom rovnosť nastáva práve vtedy, keď sú pokusy \mathbf{A} , \mathbf{B} štatisticky nezávislé.

Dôkaz.

Pretože $0 \leq I(\mathbf{A}, \mathbf{B})$ s rovnosťou práve vtedy, keď sú pokusy \mathbf{A} , \mathbf{B} štatisticky nezávislé, s využitím vzťahu $I(\mathbf{A}, \mathbf{B}) = H(\mathbf{A}) + H(\mathbf{B}) - H(\mathbf{A} \wedge \mathbf{B})$ máme

$$\begin{aligned} 0 &\leq I(\mathbf{A}, \mathbf{B}) = H(\mathbf{A}) + H(\mathbf{B}) - H(\mathbf{A} \wedge \mathbf{B}) \\ 0 &\leq H(\mathbf{A}) + H(\mathbf{B}) - H(\mathbf{A} \wedge \mathbf{B}) \\ H(\mathbf{A} \wedge \mathbf{B}) &\leq H(\mathbf{A}) + H(\mathbf{B}), \end{aligned}$$

kde rovnosť nastáva práve vtedy, keď sú pokusy \mathbf{A} , \mathbf{B} štatisticky nezávislé. \square

Veta

$$H(\mathbf{A} \wedge \mathbf{B}) \leq H(\mathbf{A}) + H(\mathbf{B}), \quad (32)$$

pričom rovnosť nastáva práve vtedy, keď sú pokusy \mathbf{A} , \mathbf{B} štatisticky nezávislé.

Dôkaz.

Pretože $0 \leq I(\mathbf{A}, \mathbf{B})$ s rovnosťou práve vtedy, keď sú pokusy \mathbf{A} , \mathbf{B} štatisticky nezávislé, s využitím vzťahu $I(\mathbf{A}, \mathbf{B}) = H(\mathbf{A}) + H(\mathbf{B}) - H(\mathbf{A} \wedge \mathbf{B})$ máme

$$\begin{aligned} 0 &\leq I(\mathbf{A}, \mathbf{B}) = H(\mathbf{A}) + H(\mathbf{B}) - H(\mathbf{A} \wedge \mathbf{B}) \\ 0 &\leq H(\mathbf{A}) + H(\mathbf{B}) - H(\mathbf{A} \wedge \mathbf{B}) \\ H(\mathbf{A} \wedge \mathbf{B}) &\leq H(\mathbf{A}) + H(\mathbf{B}), \end{aligned}$$

kde rovnosť nastáva práve vtedy, keď sú pokusy \mathbf{A} , \mathbf{B} štatisticky nezávislé. \square

Veta

$$H(\mathbf{A} \wedge \mathbf{B}) \leq H(\mathbf{A}) + H(\mathbf{B}), \quad (32)$$

pričom rovnosť nastáva práve vtedy, keď sú pokusy \mathbf{A} , \mathbf{B} štatisticky nezávislé.

Dôkaz.

Pretože $0 \leq I(\mathbf{A}, \mathbf{B})$ s rovnosťou práve vtedy, keď sú pokusy \mathbf{A} , \mathbf{B} štatisticky nezávislé, s využitím vzťahu $I(\mathbf{A}, \mathbf{B}) = H(\mathbf{A}) + H(\mathbf{B}) - H(\mathbf{A} \wedge \mathbf{B})$ máme

$$\begin{aligned} 0 &\leq I(\mathbf{A}, \mathbf{B}) = H(\mathbf{A}) + H(\mathbf{B}) - H(\mathbf{A} \wedge \mathbf{B}) \\ 0 &\leq H(\mathbf{A}) + H(\mathbf{B}) - H(\mathbf{A} \wedge \mathbf{B}) \\ H(\mathbf{A} \wedge \mathbf{B}) &\leq H(\mathbf{A}) + H(\mathbf{B}), \end{aligned}$$

kde rovnosť nastáva práve vtedy, keď sú pokusy \mathbf{A} , \mathbf{B} štatisticky nezávislé. \square

Veta

$$H(\mathbf{A} \wedge \mathbf{B}) \leq H(\mathbf{A}) + H(\mathbf{B}), \quad (32)$$

pričom rovnosť nastáva práve vtedy, keď sú pokusy \mathbf{A} , \mathbf{B} štatisticky nezávislé.

Dôkaz.

Pretože $0 \leq I(\mathbf{A}, \mathbf{B})$ s rovnosťou práve vtedy, keď sú pokusy \mathbf{A} , \mathbf{B} štatisticky nezávislé, s využitím vzťahu $I(\mathbf{A}, \mathbf{B}) = H(\mathbf{A}) + H(\mathbf{B}) - H(\mathbf{A} \wedge \mathbf{B})$ máme

$$\begin{aligned} 0 &\leq I(\mathbf{A}, \mathbf{B}) = H(\mathbf{A}) + H(\mathbf{B}) - H(\mathbf{A} \wedge \mathbf{B}) \\ 0 &\leq H(\mathbf{A}) + H(\mathbf{B}) - H(\mathbf{A} \wedge \mathbf{B}) \\ H(\mathbf{A} \wedge \mathbf{B}) &\leq H(\mathbf{A}) + H(\mathbf{B}), \end{aligned}$$

kde rovnosť nastáva práve vtedy, keď sú pokusy \mathbf{A} , \mathbf{B} štatisticky nezávislé. \square

$$H(\mathbf{B}|A_i) \stackrel{\text{def}}{=} H(P(B_1|A_i), P(B_2|A_i), \dots, P(B_m|A_i)) = - \sum_{j=1}^m P(B_j|A_i) \cdot \log_2(P(B_j|A_i)).$$

$$H(\mathbf{B}|\mathbf{A}) \stackrel{\text{def}}{=} \sum_{i=1}^n P(A_i) \cdot H(\mathbf{B}|A_i)$$

$$H(\mathbf{B}|\mathbf{A}) = - \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^m P(A_i \cap B_j) \cdot \log_2 \left(\frac{P(A_i \cap B_j)}{P(A_i)} \right)$$

$$I(\mathbf{A}, \mathbf{B}) \stackrel{\text{def}}{=} H(\mathbf{B}) - H(\mathbf{B}|\mathbf{A})$$

$$I(\mathbf{A}, \mathbf{B}) = \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^m P(A_i \cap B_j) \cdot \log_2 \left(\frac{P(A_i \cap B_j)}{P(A_i) \cdot P(B_j)} \right)$$

V nasledujúcich troch
nerovnostiach platí rovnosť
práve vtedy, keď \mathbf{A} , \mathbf{B} sú
štatisticky nezávislé pokusy:

$$0 \leq I(\mathbf{A}, \mathbf{B})$$

$$H(\mathbf{B}|\mathbf{A}) \leq H(\mathbf{B}),$$

$$H(\mathbf{A} \wedge \mathbf{B}) \leq H(\mathbf{A}) + H(\mathbf{B}),$$

$$H(\mathbf{A} \wedge \mathbf{B}) = H(\mathbf{A}) + H(\mathbf{B}|\mathbf{A})$$

$$I(\mathbf{A}, \mathbf{B}) = H(\mathbf{A}) + H(\mathbf{B}) - H(\mathbf{A} \wedge \mathbf{B})$$